

LACĂRA ROSIE

ORGAN AL COMITETELOR ORĂȘENESC ȘI RAIONAL, P.C.R. ARAD ȘI AL SFATURILOR POPULARE ORĂȘENESC ȘI RAIONAL

Arad, anul XXIV nr. 7239 | 8 pag. 25 bani | Joi, 7 decembrie 1967

Ieri, în Sala Palatului din Capitală și-a început lucrările

Conferința Națională a Partidului Comunist Român

În dimineața zilei de 6 decembrie, în sala mare a Palatului Republicii Socialiste România s-au deschis lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român.

Eveniment de mare însemnătate în viața partidului și a țării, Conferința va debata și aproba documente ale căror prevederi, întemeiate pe indicațiile și hotărârile Congresului al IX-lea al PCR, sunt menite să determine un nou și puternic avânt al forțelor de producție, să contribuie la înfăptuirea obiectivelor fundamentale ale progresului economic, social-politic și cultural al întregii țări, corespunzător sarcinilor și cerințelor etapei actuale a dezvoltării noastre socialiste.

Ampla dezbateră publică și documentelor suferite aprobării Conferinței a constituit o clocotită manifestare a caracterului democratic al orânduirii noastre, a reflectat unitatea trinită, de neclintită dintre partid și întregul nostru popor, adeziunea deplină, sprijinul activ al comunistilor, al tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, față de măsurile elaborate de partid, față de politica internă și externă a partidului și statului nostru.

Marea sală, sub a cărei cupolă au loc manifestări de importanță deosebită în viața poporului și patriei noastre socialiste, are aspectul caracteristic marilor evenimente. Pe fundalul scenei, străjuit de stema Partidului Comunist Român, își desfășoară larg jaldurile steagul purpuriu al partidului și tricolorul patriei. Veniți din toate colțurile țării, din cele mai diferite domenii de activitate, cei aproape 3.000 de participanți la Conferință reprezintă imaginea sugestivă a întregului nostru partid, a întregului nostru popor.

Ora 9. La sosirea în sală, conducătorii partidului sînt salutați de asistență, cu îndelungi aplauze și ovatii.

În prezidiul Conferinței iau loc tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Chi-

vu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdet, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Florian Dîndălașe, Constantin Drăgan, János Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Leontin Răutu, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Dumitru Colui, Mihai Gere, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Virgil Trofin, Mihai Dalea, Vasile Patilincă.

Primit cu puternice aplauze, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al CC al PCR, a spus: din însărcinarea Comitetului Central declar deschise lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român. La lucrările Conferinței participă ca delegați membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român, membrii Comisiei Centrale de Revizie, precum și 1.130 de delegați aleși în conferințele organizatorice regionale de partid.

Din totalul delegaților aleși la conferințele regionale de partid, 25 la sută sînt muncitori, 15 la sută tineri, iar 57 la sută sînt ingineri și tehnicieni, profesori și învățători, oameni de știință, artiști și culturiști, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor de masă și obștești.

De asemenea, la Conferință participă 1.633 de invitați, reprezentînd toate domeniile de activitate din țara noastră. La Conferința Națională a Partidului Comunist Român participă un număr însemnat de vechi militanți ai mișcării muncitorești.

Cei prezenți păstrează apoi un moment de reculegere în memoria lui Leontin Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al CC al PCR, Barbu Solomon, membru al CC al PCR, și Marin Florea Ionescu, membru al Comisiei Centrale de Revizie, care au încetat din viață în perioada de la Congresul al IX-lea al PCR.

A fost ales apoi secretariatul Conferinței.

Delegații la Conferință au adoptat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Directivele cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economice naționale, corespunzător condițiilor noi etape de dezvoltare socialistă a României.

2. Principiile de bază ale îmbunătățirii organizării administrativ-teritoriale a României și ale sistematizării localităților rurale.

Lucrările primei sesiuni a Conferinței Naționale a PCR au fost conduse de tovarășul Chivu Stoica.

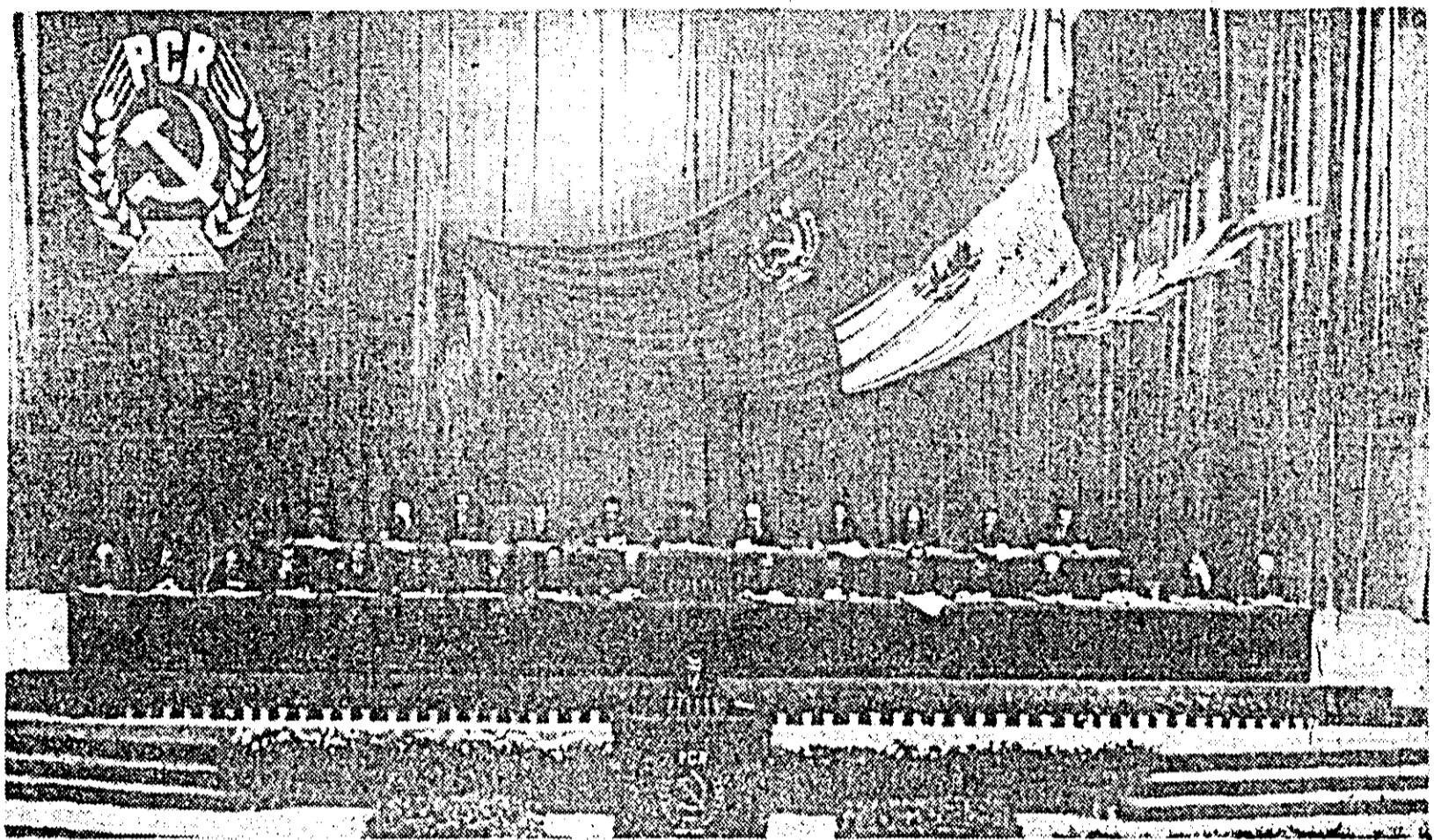
A fost aprobat apoi regulamentul de desfășurare a Conferinței, care va avea loc între 6 și 8 decembrie.

Primit cu vii și îndelungi aplauze a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, care a prezentat Raportul cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economice naționale și la îmbunătățirea organizării administrative-teritoriale a României.

Raportul a fost subliniat în repetate rînduri cu puternice aplauze. La încheierea expunerii, cei prezenți au aclamat minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru politica sa înclinată către socialismul, înfloririi României socialiste, bunăstării și fericirii poporului nostru.

La lucrările Conferinței asistă seful misiunilor diplomatice ale țărilor socialiste acreditate la București. De asemenea participă ziaristi români, precum și numeroși trimiși speciali ai unor agenții de presă și ziare de peste hotare, corespondenți permanenți și presa străină la București.

Sesiunea de miercuri dimineașă a Conferinței a fost transmisă la posturile noastre de radio și televiziune.

Lucrările Conferinței Naționale a PCR au continuat în cursul după-amiezii.

La reluarea lucrărilor, sesiunea a fost condusă de tovarășul Gheorghe Apostol.

Au început discuțiile la problemele cuprinse în ordinea de zi, prin Raportul Comitetului Central al Partidului Comunist Român prezisat de tovarășii Nicolae Ceaușescu.

Primit cu aplauze a luat cuvîntul tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului

Executiv, al Prezidiului Permanent al CC al PCR, președintele Consiliului de Miniștri.

În continuarea discuțiilor au luat cuvîntul tovarășii Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al CC al PCR, prim-secretar al Comitetului orășenesc București al PCR, Iosif Oprea, director general al Uzinei constructoare de mașini - Reșița, Gheorghe Petrescu, prim-secretar al Comitetului regional Oltenia al PCR, Mihai Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini,

Ștefan Bobos, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al regiunii Bacău, Florian Dăndălașe, membru al Comitetului regional Ploiești al PCR, Cicerone Gorunescu, director general al Uzinelor „23 August” din Capitală, Șzasz Domokos, prim-secretar al Comitetului raional Tg. Secușesc al PCR, Gheorghe Călin, prim-secretar al Comitetului regional Hunedoara al PCR, Virgil Trofin, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al CC al PCR.

La discuții au mai luat cuvîntul tovarășii Ion Ursu, prorector

al Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, Dumitru Balala, prim-secretar al Comitetului regional Ploiești al PCR, Cicerone Gorunescu, director general al Uzinelor „23 August” din Capitală, Șzasz Domokos, prim-secretar al Comitetului raional Tg. Secușesc al PCR, Gheorghe Călin, prim-secretar al Comitetului regional Hunedoara al PCR, Virgil Trofin, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al CC al PCR.

Lucrările conferinței continuă. (Agerpres)

R A P O R T U L

cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economice naționale și la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

Stimați tovarășii,

Comitetul Central al partidului supune Conferinței Naționale spre dezbateră și aprobare măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economice naționale, a metodelor de organizare și conducere a vieții sociale corespunzător noii etape de dezvoltare socialistă a țării, precum și principiile de bază ale îmbunătățirii organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizării localităților rurale, măsurile de importanță deosebită pentru opera de desăvîrșire a construcției socialiste, pentru accelerarea progresului material și spiritual al societății noastre, pentru viitorul poporului român. Dezbaterile lor în acest înalt for al partidului exprimă profundul democratism ce caracterizează viața internă și politica Partidului Comunist Român. Întregul regim politic și social al patriei noastre.

Sintetizînd experiența dobîndită de partid și statul nostru în transformarea revoluționară a societății românești, în construirea bazei tehnice-materiale a socialismului, în conducerea economiei socialiste, în seama de experiență a altor țări socialiste, precum și de tendințele existente

pe plan mondial, documentele supuse dezbaterii Conferinței Naționale reprezintă o materializare a directivei Congresului al IX-lea al partidului privitoare la perfecționarea continuă a activității economice și sociale din patria noastră.

O caracteristică principală a Directivei Comitetului Central al Partidului Comunist Român constă în faptul că ele pornesc de la cerințele și realitățile țării, ale etapei actuale de dezvoltare a României, se întemeiază pe legăturile și principiile fundamentale ale dezvoltării economice și culturale noastre socialiste. Înăfăptuirea acestui program de măsuri va asigura ridicarea la un nivel calitativ superior a activității economice, dezvoltarea ascendentă și în ritmuri accelerate a tuturor sectoarelor de activitate, ceea ce va avea implicații asupra întregii vieți sociale, asupra nivelului de trai al întregului nostru popor.

Activitatea tepusă de conducerea partidului și statului pentru elaborarea acestui complex de măsuri se desfășoară de peste doi ani, însumînd numeroase studii și analize economice la care au participat specialiștii. oa-

meni de știință și cadre economice, activiști de partid și de stat. Supuse unei ample dezbateri publice, în presă, în adunările colectivelor din întreprinderi și instituții, în conferințele regionale de partid, documentele adoptate de Plenara din 5-6 octombrie a Comitetului Central al Partidului Comunist Român au înfruntat adeziunea deplină și unanimită a oamenilor muncii, a întregului partid și popor. Totodată, în cursul dezbaterilor s-au făcut numeroase observații, propuneri și sugestii valoroase, menite să contribuie la îmbunătățirea proiectelor de directive. Modul de elaborare a acestor măsuri reprezintă o ilustrație grațioasă a practicii partidului de a se sfătui cu poporul în legătură cu toate acțiunile esențiale pentru destinul țării. Învederează încă o dată că politica Partidului Comunist Român este, în ultimă instanță, emanarea voinței întregului popor, a intereselor sale fundamentale. Sintem încredințați că aprobînd aceste documente, Conferința Națională va asigura căile și mijloacele pentru un nou avînt al economiei noastre socialiste, pentru propășirea neîncetată a României socialiste.

I. O glorioasă epocă istorică de progres și prosperitate a României Socialiste

Tovarăși,

Conferința Națională a partidului nostru are loc în preajma aniversării a 20 de ani de la proclamarea Republicii. La această aniversare, oamenii muncii din țara noastră se prezintă cu un bilanț bogat. În anii care au trecut de la eliberarea țării de sub jugul fascist, socialismul a învins definitiv atât la orașe cit și la sate; a fost lichidată pentru totdeauna exploatarea omului de către om; s-au dezvoltat forțele de producție, a crescut întregul potențial economic al țării; relațiile socialiste s-au consolidat în întreaga economie națională; s-au îmbunătățit neîncetat condițiile de viață materială și spirituală ale tuturor categoriilor populației; cultura a cunoscut o amplă răspîndire în mase, contribuind la lărgirea orizontului de cunoștințe al oamenilor muncii. Privind druz-

mul parcurs de poporul român în acești ani, avem imaginea marilor progrese făcute de România în întreaga perioadă istorică scurtă, în toate domeniile vieții economice și sociale.

Pentru a ne da mai bine seama de amploarea transformărilor care au avut loc în viața poporului, de realizările de seamă obținute în construcția economică și socială, e necesar să ne amintim tovarășii, de situația în care se afla economia națională la începutul perioadei postbelice. Este bine cunoscută moștenirea pe care ne-a lăsat-o regimul burgeois-moșieresc; un nivel scăzut de dezvoltare a forțelor de producție și o repartizare neechilibrată a acestora pe teritoriul țării; o industrie slab dezvoltată, utilizată în mare măsură cu mijloace învechite; o agricultură rudimentară; un standard de viață scăzut pentru majoritatea populației țării.

Consecințe deosebit de grave a avut subordonarea economică și

politică a țării noastre imperiașismului german, aruncarea României, alături de Germania hitleristă, de către cele mai reacționare cercuri ale burgheziei și moșierimii, împotriva voinței și intereselor naționale ale poporului, în războiul nedrept antisovietic. Supunînd România unui regim tipic de ocupație, Germania nazistă a jefuit în mod barbar resursele naturale și avuțiile poporului nostru, a secătuit și a sărăcit țara fără milă. La aceasta s-au adăugat pagubele provocate de operațiunile militare și de bombardamentele executate pe teritoriul țării noastre. Jaful hitlerist și pagubele provocate de război au redus potențialul economic al României la mai puțin de jumătate. O situație deosebit de grea se crease în ramurile vitale ale economiei; producția de țesături scăzuse la circa 36 la sută față de 1941, capacitatea transportului feroviar se redusese la 30 la sută.

Războiul alături de Germania fascistă împingea spre dezastru întreaga economie, periclită însăși existența națională a poporului român. Această evoluție deosebit de periculoasă a evenimentelor a fost curmată de înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944, care a dus la eliberarea țării de sub jugul fascist de către forțele patriotice conduse de Partidul Comunist Român, a deschis poporului român calea spre recucerirea și întărirea independenței naționale, spre refacerea economică și dezvoltarea de sine stătătoare, spre înfăptuirea aspirațiilor de democrație și progres social.

În condițiile deosebit de grele în care se găsea România în vara anului 1944, după răsturnarea dictaturii fasciste și alungarea cetroptorilor hitleristi, poporul român a găsit resurse de energie pentru a se angaja, cu toate forțele și posibilitățile sale, alături de Uniunea Sovietică și celelalte puteri aliate, în războiul împotriva fascismului. Întreaga economie a țării a fost pusă în slujba eșantierului frontului antifascist, făcîndu-se eforturi considerabile pentru aprovizionarea armatei cu muniții, armament, combustibil, îmbrăcăminte și alimente.

(Continuare în pag. 11)

RAPORTUL

cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale și la îmbunătățirea organizării administrative-teritoriale a României prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. 1-a)

Cot la cot cu glorioasă Armată Sovietică, care a purtat pe umerii săi greul celui de-al doilea război mondial, Armata română a luptat cu vitejie și eroism pentru eliberarea întregului teritoriu al țării și apoi, dincolo de granițele României, până la înfrângerea definitivă a Germaniei hitleriste. Prin aceasta, poporul român și-a adus contribuția materială și de sine la marea epopee a eliberării opiniiilor de robia fascistă, la victoria asupra celui mai periculos dușman al civilizației și progresului societății omenești.

O dată cu terminarea războiului anti-fascist se ridică sarcina grea a refacerii și reconstrucției economice, a lichidării urmărilor grele ale războiului. Taboul marilor dificultăți pe care a trebuit să le înfrunte poporul român în această pierdere este ilustrat de totalul pierderilor suferite de economia națională datorită jafului hitlerist, distrugerilor produse de bombardamente și operațiuni militare, de blocarea valutei și de vizelor României de către țările capitaliste ca și de cheltuielile necesitate pentru susținerea frontului antihitlerist și de plata despăgubirilor de război — care, împreună, au depășit, ca ordin de mărime, de aproximativ 3,5 ori venitul național al României anului 1938.

În aceste condiții deosebit de grele pentru existența poporului român, pentru soarta patriei noastre, Partidul Comunist, chemând poporul la furtarea conștientă a noii istorii a patriei, a unit într-un singur efort muncitorii, țărânimea, intelectualitatea, toate forțele progresiste și patriotice ale națiunii. El a mobilizat masele largi de la orașe și sate în lupta pentru înfrângerea rezistenței reacțiilor, a sabotajului fascelor exploatare, pentru refacerea țării. Încea pe un timp de la terminarea războiului, la Conferința Națională din 1945, partidul a înfăptuit direcțiile principale ale programului său de reconstrucție economică a țării, precum și modul de soluționare în perspectivă a problemelor economice și sociale fundamentale ale României.

În raportul la Conferința Națională prezentat de Gheorghe Gheorghiu-Dej se spunea: „Progresul țării noastre este în direcția și nemijlocită legătură cu progresul industrializării țării, ... de țara industrială a țării depinde în mare măsură însăși independența statului nostru”.

În condițiile unei încordate lupte politice duse de forțele patriotice ale țării în fața clasei muncitoare, sub conducerea partidului comunist, pentru zdrobirea opoziției înverșinate a reacțiilor, a claselor exploatare susținute de corcucile imperialiste din exterior, poporul nostru a reușit — printr-o muncă încordată, plină de eroism, cu numeroase eforturi și sacrificii, să înfăptuiască, încă în primul an al regimului popular, refacerea economiei naționale. Pe această bază, după cucerirea înțelegerii puterii politice de către clasa muncitoare, în alianță cu țărânimea muncitoare, după înlăturarea monarhiei, instaurarea Republicii și înfăptuirea acțiunii revoluționare naționalizării principalelor mijloace de producție, poporul român a trecut în înfăptuirea vastei opere de construire a socialismului.

Istoria civilizației omenești reflectează rolul primordial pe care l-a jucat și îl joacă industria în dezvoltarea bazelor tehnico-materiale a societății, în înflorirea multilaterală a economiei, a științei și culturii, în ridicarea nivelului de trai al poporului, în apărarea și consolidarea independenței naționale a fiecărui stat, în asigurarea participării active a fiecărui popor la progresul general al umanității, în schimbul de bunuri materiale și spirituale pe plan mondial. Subliniind rolul industriei în furtarea noul orizont social, Lenin arăta că: „Socialismul nu poate fi conceput fără tehnica marilor industrii capitaliste, fără o tehnică bazată pe ultimul cuvânt al științei moderne, fără o organizare de stat sistematică, ca-

re să oblige zeci de milioane de oameni să respecte ritmul și norma unică în producția și repartiția produselor”.

Pornind de la concepția materialistă care arată că factorul hotărâtor al progresului social, al înfloririi economiei naționale și ridicării nivelului de trai al populației îl constituie dezvoltarea susținută a forțelor de producție, partidul nostru a concentrat toate eforturile în direcția industrializării socialiste a țării. Desigur, dezvoltarea industriei, ridicarea noulor uzine și centrale electrice, înzestrarea lor cu tehnică modernă, au cerut și cer întregul popor eforturi materiale susținute, alocarea unei mari părți din venitul național al țării. Dar fără o dezvoltare rapidă a industriei moderne, este de neconceput lichidarea răminilor în urmă a economiei noastre, reducerea decalajului care ne departe de țările dezvoltate. Acest adevăr este cu atât mai valabil în condițiile revoluției tehnico-științifice contemporane, ale progresului rapid al științei și tehnicii actuale.

Rezultatul aplicării consecvențe a politicii de industrializare se oglindesc în faptul că în anul construcției socialiste această ramură hotărâtoare a economiei naționale a luat un avânt remarcabil, în perioada 1950—1966 ritmul de creștere a producției industriale fiind în medie de peste 13 la sută.

Industria a devenit ramura conducătoare a economiei, ponderea sa în creșterea veniturii naționale crescând de la 30,8 la sută în 1938, la circa 50 la sută în prezent. Aceasta se reflectă în întreaga viață economică și socială a țării, determinând schimbări adânci în structura generală a producției, în caracterul exportului, influențând în mod pozitiv asupra standardului de viață al întregului popor român. S-au produs modificări substanțiale în profilul industriei românești, locul central ocupându-l ramurile de bază ale industriei grele, de care depind înzestrarea tuturor sectoarelor economice naționale, asigurarea neîntreruptă a progresului tehnic și accentuatul proces de diversificare a ramurilor și subramurilor; a crescut gradul de prelucrare a materiilor prime, de valorificare a resurselor naturale ale țării.

Transformări adânci au cunoscut agricultura, satul românesc, coase din imobilismul lor de veci și așezate pe făgăsură unei dezvoltări dinamice. Treceea micii producții familiale, cu posibilitățile sale limitate, la marea producție socialistă, a reprezentat o profundă revoluție în viața satului, în relațiile de producție din agricultură, creștând condiții favorabile pentru progresul rapid al acestei ramuri esențiale a economiei naționale. În scurta perioadă care a trecut de la încheierea cooperativizării au fost evidențiate posibilitățile și rezervele mari ale agriculturii socialiste. Merita subliniat faptul că în procesul de transformare socialistă, agricultura și-a sporit continuu producția vegetală și animală, asigurând cantitățile de produse agricole necesare alimentației populației, aprovizionării industriei, exportului, contribuind în felul acesta la mersul înainte al întregii economii.

Paralel cu industria și agricultura s-au dezvoltat și celelalte ramuri ale economiei naționale, s-a îmbunătățit repartizarea teritorială a forțelor de producție, unele regiuni în trecut rămase în urmă înregistrând în acești ani ritmuri superioare de dezvoltare industrială. S-au produs modificări în structura forței de muncă, a crescut în ritm rapid numărul celor ocupați în industrie, numărul total al salariiților pe întreaga economie sporind de 3,3 ori față de 1938. A crescut de asemenea, numărul cadrelor cu pregătire tehnică: în prezent în economia națională lucrează de peste 10,5 ori mai multe cadre cu pregătire tehnică superioară decât în 1938.

Telul fundamental și rezultatul principal al programului de construcție economică înfăptuit de partid și de stat îl constituie ridicarea continuă a bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc. Venitul național a fost în 1966 de peste 4,5 ori mai mare decât în 1950, înregistrând un spor mediu anual de circa 10 la sută, iar salariul real a crescut de 2,4 ori față de 1950. Au sporit, de

asemenea, veniturile țărânimii. În decurs de un deceniu și jumătate, statul a cheltuit pentru nevoile sociale-culturale circa 200 miliarde lei. În 1966 aceste cheltuieli fiind de aproape 7 ori mai mari decât în 1950. S-a înfăptuit un larg program de construcții social-culturale și-au construit mil de școli, așezăminte culturale, instituții de ocrotire a sănătății; un deosebit avânt a luat construcția de locuințe atât la orașe cât și la sate. O vastă activitate s-a depus în acest răstimp în sfera creației spirituale și a răspândirii științei și culturii în masele largi ale poporului. Una din marile cuceriri ale regimului nostru este ridicarea nivelului de instrucție și cultură al maseilor, generalizarea învățământului obligatoriu de 8 ani, vasta rețea de învățământului de toate gradele creată în aceste două decenii. Duclnd cu strălucire mai departe marile tradiții înalte ale trecutului, știința românească s-a afirmat în noi domenii de cercetare, aduce o contribuție de seamă la progresul general al societății. S-au dezvoltat literatura și artele, s-a îmbogățit viața spirituală a întregului popor.

Construirea socialismului a determinat profunde schimbări în întreaga structură a societății românești. Locul proprietății private — capitaliste asupra mijloacelor de producție — la bază a luat proprietatea socialistă — baza noul orinduire socială. În lăturarea claselor exploatare, a exploații omului de către om a dat societății un caracter unitar, bazat pe comunitatea de interese și aspirații a tuturor celor ce muncesc. Structura socială a țării noastre cuprinde azi clase și părți prietene, unite prin telurii comune.

În focol luptei pentru cucerirea puterii și construirea socialismului, clasa muncitoare și-a afirmat înalte sale calități revoluționare, fermitatea și consecvența, patriotismul și furtarea, spiritul de sacrificiu, eroismul și abnegația, pricepera de a gospodări, împreună cu țărânimea și intelectualitatea, avuția națională, proprietatea nouă, socialistă. Clasa muncitoare s-a dovedit în toți acești ani la înălțimea misiunii sale istorice de clasă conducătoare a societății, sitluându-se în fruntea luptei pentru progres economic și social.

Țărânimea cooperatistă s-a transformat într-o clasă omogenă, ale cărei interese generale comune simțitoare, ale întregului popor. Prin ponderea ei însemnată în structura populației țării, prin rolul important pe care îl joacă în economia națională, în producția de bunuri materiale necesare întregului popor, ca și în viața socială, țărânimea aduce o contribuție de mare însemnătate la dezvoltarea generală a societății noastre.

În lupta pentru cucerirea puterii politice și economice din mâinile claselor exploatare, pentru transformarea revoluționară a societății, pentru generalizarea relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, s-a încheiat și cimentat alianța de nezdruclnat a claselor muncitoare cu țărânimea muncitoare. În condițiile României, în care țărânimea a reprezentat și reprezintă cea mai mare parte a populației, alianța muncitorească-țărânească constituie principala forță motrică a orinduirii noastre socialiste, cheia și viabilității și trântelii regimului nostru, garanția înălțării cu succes pe calea desăvirării socialismului, a înfloririi și propășirii multilaterale a patriei noastre.

Un rol activ în întreaga viață socială, în dezvoltarea multilaterală a țării a jucat și joacă intelectualitatea. Expresie vie a creșterii nivelului de cultură și civilizație al poporului, a importanței crescînde pe care știința și cultura o au în societatea noastră, este creșterea rapidă a numărului de intelectuali, pregătirea în ritm susținut, din rîndul tuturor categoriilor de oameni ai muncii de la orașe și sate, a noi generații de cadre necesare economiei, învățământului, ocrotirii sănătății, cercetării științifice, altor domenii de activitate socială. Putem spune că intelectualitatea noastră, atât mai în vîrstă, cât și mai tînără, participă activ la întreaga operă de furtare a noul societății socialiste în patria noastră.

Lichidarea claselor exploatare, asigurarea unității intereselor fundamentale ale tuturor membrilor societății, a concordanței dintre aspirațiile individuale

și interesele colectivității, au creat condiții optime pentru cimentarea și înflorirea națiunii socialiste, au deschis perspective largi pentru afirmarea neînclențită a aptitudinilor, talentelor și energiei creatoare a tuturor cetățenilor fără deosebire de rasă, sex sau naționalitate. O importanță esențială a avut și are aplicarea consecventă a politicii naționale marxist-leniniste a partidului nostru, în centrul căreia stau dezvoltarea frăției, asigurarea egalității depline în drepturi a oamenilor muncii români, maghiari, germani, sirbi și de alte naționalități, crearea condițiilor materiale, economice, care să garanteze în fapt exercitarea acestor drepturi, afirmarea deplină a personalității fiecărui cetățean al patriei noastre socialiste.

Schimbările survenite în structura socială a țării, vasta activitate educativă desfășurată de partid au influențat puternic dezvoltarea conștiinței socialiste, profilul moral și spiritual al oamenilor. O trăsătură caracteristică a societății noastre este pătrunderea tot mai largă în mase a idealilor înalte ale partidului nostru, a idealurilor sale, a concepției sale științifice despre lume și viață, a patriotismului și internaționalismului socialist, a umanismului și eticii socialiste.

Realizările obținute de țara noastră în anul construcției socialiste sînt rodul creației conștiente al întregului popor român, al muncitorilor, țărânilor și intelectualității, al maseilor largi de cetățeni, fără deosebire de naționalitate, care au urmat neabătut politica Partidului Comunist, vînd în ea expresia intereselor lor vitale, steaua călăuzitoare spre un viitor mai bun și mai fericit, spre prosperitatea României socialiste. Exercițiul puterii în stat, masele muncitoare de la orașe și sate sporesc cu avînt patriotic și înalt spirit de răspundere avuția națională, în scopul asigurării progresului material și spiritual al întregii societăți.

Înfăptuirea poporului nostru în construcția economică și socială sînt rezultatul politicii juste, marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, constituie o confirmare eloventă a uriașei forțe transformatoare a acestei politici. În procesul luptei pentru furtarea orinduirii socialiste, partidul nostru s-a întărit continuu, și-a consolidat legăturile cu clasa muncitoare, cu țărânimea, cu intelectualitatea, cu toate păturile muncitoare ale populației. El cuprinde astăzi în rîndurile sale peste 1,7 milioane membri de partid, cei mai înalți și activi muncitori, țărani, intelectuali, elemente de avangardă ale oamenilor muncii din toate sectoarele de activitate. Exprimînd interesele tuturor celor ce muncesc, cauza partidului a devenit cauza întregului popor român.

Un eveniment de deosebită însemnătate în viața partidului și a țării noastre l-a constituit Congresul al IX-lea care a elaborat un vast program de construcție economică și socială a României, a pus în fața întregului popor obiective de mare însemnătate pentru progresul multilateral al patriei noastre socialiste, a inaugurat o nouă etapă în viața poporului român.

În perioada care a trecut de la Congres, Comitetul Central, întregul partid, au desfășurat o bogată și rodnică activitate pentru asigurarea mersului înainte al societății românești. După cum se știe, pe baza indicațiilor Congresului, au fost luate măsurile de îmbunătățire a planificării economice care s-au materializat atât în elaborarea actualului plan cincinal, cât și în stabilirea măsurilor pregătitoare pentru elaborarea viitorului plan cincinal pe perioada 1971—1975, și a schiței de dezvoltare economică până în 1980. A fost analizată situația existentă și s-au stabilit măsuri privind înlăturarea unor rămăneluri în urmă în domeniul construcțiilor de mașini, al electrotehnicii și electronicii, chimiei, construcțiilor, comerțului și al altor ramuri ale economiei naționale. S-au luat măsuri de perfecționare a structurii organizatorice și a conducerii agriculturii de stat și cooperatiste precum și pentru o mai bună coordonare și folosire a potențialului nostru de cercetare științifică. S-a desfășurat o vastă acțiune pentru perfecționarea organizării producției și a muncii, pentru rentabilizarea întreprinderilor.

Aceste măsuri au găsit un profund ecou în masele poporului, le-au dinamizat și însușit în luptă pentru promovarea progresului în toate sectoarele de activitate, pentru înlăturarea lipsurilor și neajunsurilor, pentru combaterea atitudinilor închinate, conservatoare, pentru punerea în valoare a marilor rezerve materiale și umane pe care le posedă societatea noastră. Aceasta se reflectă în rezultatele economice cantitative și calitative superioare obținute în cursul primilor doi ani al cincinalului, în îndeplinirea și depășirea unora din obiectivele principale trasate de Congresul al IX-lea în domeniul producției materiale.

În cursul anilor 1966 și 1967 producția industrială a înregistrat un ritm mediu de creștere de 12,3 la sută, superior celui prevăzut în planul cincinal. Creșterea însemnată a potențialului economic al țării este ilustrată de faptul că numai sporul de produc-

ție ce se prelinină a fi realizat în 1967 față de 1965 este de 2,5 ori mai mare decât întreaga producție industrială a României în 1938.

Utilizarea mai rațională a tehnicii moderne cu care sînt dotate întreprinderile, mobilizarea întregului mărmasă crescîndă a rezervelor economice, ridicarea calificării muncitorilor și întărirea disciplinei în producție au avut drept rezultat creșterea productivității muncii în industria republicană în acești doi ani într-un ritm mediu anual de 9,3 la sută. Reducerea cheltuielilor materiale de producție și a prețului de cost, realizarea de economii peste plan au sporit eficiența activității economice — ceea ce se ogîndește în depășirea în acest an cu peste 3 miliarde lei a volumului beneficiilor planificate. S-au accentuat procesul de diversificare a producției, adaptarea la cerințele progresului tehnic contemporan,

s-a îmbunătățit calitatea unui important număr de produse.

Rezultate de seamă au fost obținute în agricultură. Ritmul mediu anual de creștere a producției agricole globale în anul 1966-1967 este de 7,1 la sută, recoltele de cereale din ultimii doi ani fiind printre cele mai mari din istoria țării. S-a dezvoltat sectorul zootehnic, s-au obținut producții sporite de carne, lapte, lînă.

În acești doi ani a fost realizat un mare volum de investiții din fondurile statului, până în prezent intrînd în funcțiune peste 400 capacități și obiective industriale.

Rezultatele pozitive dobîndite în producția materială au avut drept consecință creșterea în primii doi ani al cincinalului a veniturii naționale într-un ritm mediu anual de 8,7 la sută. Pe această bază s-au luat noi măsuri pentru ridicarea nivelului de trai, pentru sporirea veniturilor populației de la orașe și sate. S-a îmbunătățit aprovizionarea oamenilor muncii. Realizările obținute după Congresul al IX-lea demonstrează că există toate premisele ca, prin muncă plină de elan a întregului popor, să se înfăptuiască cu succes toate obiectivele cincinalului. Rezultatele bune obținute pînă în prezent, rezervele noi scoase la iveală de oamenii muncii în economia noastră, succesele obținute în rentabilizarea întreprinderilor, au permis ca planul pe 1968 să includă sarcini superioare celor prevăzute inițial de cincinal. Pe calea trasată de Congresul al IX-lea al partidului, țara noastră pășeste înainte cu tot mai multă vigoare, poporul român obține noi și noi victorii în îmbunătățirea vieții sale materiale și spirituale, în înflorirea României socialiste.

II.

Principiile fundamentale ale perfecționării conducerii și planificării economiei naționale

Stimați tovarăși,

Măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei, a căror dezbateră face obiectul Conferinței Naționale a partidului, urmăresc sporirea rolului factorilor economico-financiarilor în întreaga economie, creșterea atribuțiilor și competențelor unităților de producție în planificarea, organizarea și conducerea activității economice, mai buna valorificare a resurselor interne ale întreprinderilor, dezvoltarea inițiativei creatoare a colectivelor de oameni ai muncii.

În acest scop se prevede adoptarea în toate ramurile economiei, și în primul rînd în industrie, a unor forme organizatorice care să permită o utilizare mai eficientă a potențialului material și uman, soluționarea mai promptă a cerințelor vieții economice. Aceste măsuri vor duce la apropierea conducerii de producție, înlăturarea fenomenelor de centralism excesiv, îmbunătățirea calității deciziilor la toate nivelele aparatului economic. Astfel, ele duc mai departe măsurile întreprinse pînă în prezent pentru perfecționarea conducerii și planificării economice, asigurînd condiții pentru aprofundarea cunoașterii realității economice, a cerințelor legilor obiective proprii orinduirii socialiste.

Necesitatea adoptării acestor măsuri de măsuri este dictată în primul rînd de schimbările calitative și cantitative petrecute în anul construcției socialiste în economia țării noastre, de sarcinile noi, superioare, care se pun în prezent în fața României. Stadiul actual de dezvoltare a economiei naționale, caracterizat prin amplificarea forțelor de producție, prin diversificarea continuă a producției, prin ridicarea înzestrării tehnice a întreprinderilor, impune necesitatea de a ține pasul cu procesul vertiginos al valorificării, pe scară mondială a cuceririlor științifice și tehnice, al folosirii procedurilor moderne în întreaga activitate de conducere și planificare a economiei. Realizarea acestor desiderate este încompensabilă cu persistența unor fenomene de imobilism în organizarea și conducerea producției, în relațiile dintre organizațiile economice; ea cere perfecționarea continuă a organizării și funcționării întregului nostru aparat economic.

Congresul al IX-lea, ca și plenele ulterioare ale Comitetului Central, au reliefat existența unor rămăneluri în urmă în diferite componente ale vieții economice din țara noastră, au criticat tendințele de centralism excesiv, manifestările de subiectivism și voluntarism, formele birocratice în activitatea unor organisme și instituții economice centrale, care stîngheresc dezvoltarea inițiativei creatoare în unitățile de producție. Persistența unor asemenea fenomene care duc la folosirea nerățională a unor mijloace materiale și a forței de muncă, la administrarea defectuoasă a bunului obiect, este de natură să exercite o influență negativă asupra mersului înainte al producției, să joace un rol de frînă în realizarea marilor obiective stabilite de partid pentru înflorirea multilaterală a țării. Tocmai de aceea partidul acțiunea pentru înlăturarea din viața economică, ca și din viața socială, în general, a tot ceea ce este perimat, depășit, a tot ceea ce nu mai corespunde cerințelor actuale de dezvoltare a societății noastre.

Partidul pornește de la principiul verificat de viață că formele și metodele de conducere și organizare socială nu sînt imuabile, stabile o dată pentru totdeauna, că ele trebuie continuu perfecționate în pas cu schimbările ce se produc în viață, cu sarcinile pe care le impune procesul obiectiv al dezvoltării materiale și spirituale a societății. O dată cu dezvoltarea impetuoasă a forțelor de produc-

ție în țara noastră se crează necesitatea obiectivă a perfecționării continue a relațiilor de producție, care exercită la rîndul lor un important rol dinamic în asigurarea avîntului economic, în valorificarea marilor resurse și posibilități ale societății socialiste, în materializarea superiorității noul orinduire social impun îmbunătățirea continuă a metodelor de conducere și a organizării diferitelor sectoare de activitate. Practica arată că adaptarea sistematică a formelor și metodelor de conducere la cerințele realității în continuă schimbare este de natură să contribuie la accelerarea întregii dezvoltări sociale. Dimpotrivă, nesocotirea realităților, rămînera în urmă pe tărîmul organizării și conducerii duc, mai devreme sau mai tîrziu, la contradicții, la apariția unor fenomene negative care crează greutăți mersului înainte al economiei, culturii, al întregii societăți.

Este important de subliniat că măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei pe care le dezbate Conferința Națională seiau în condițiile în care economia noastră se află în plin avînt, cînd forțele de producție ale țării, productivitatea muncii și volumul producției industriale se dezvoltă în ritmuri ce se înscriu printre cele mai înalte din lume. Aceasta crează posibilitatea ca măsurile pe care le adoptăm și fi rezultate unei îndelungi perioade de studiu, de consultări și totodată să le putem experimenta și aplica fără grabă, fără presunerea unor dificultăți economice, în mod treptat, după verificarea lor în practică — examenul decisiv care dă girul viabilității oricăror măsuri noi și cu atât mai mult al unui program economic de o asemenea amploare și cu asemenea repercursiuni asupra întregii noastre vieți sociale.

Este știut că în ultima vreme, în unele țări socialiste, ca și în țara noastră, se manifestă preocupare pentru perfecționarea formelor de conducere și planificare a economiei. Aceasta preocupare este izvoită din necesitatea de a asigura o mai înaltă dezvoltare a forțelor de producție, de a spori neîntrerupt eficiența economică a activității de creație materială, de a face să progreseze continuu construcția societății socialiste. În legătură cu aceste preocupări și cu unele lipsuri existente în economia socialistă, unii comentatori din presa occidentală, prezentînd o imagine denaturată a realității, încearcă să înfățișeze aceste preocupări și aceste lipsuri drept o expresie a „execuției” economiei socialiste, a recunoașterii „ineficienței” modului de producție socialist”. Acești comentatori, după cit se vede, confundă — conștient sau nu — două categorii perfect distincte: conținutul orinduirii socialiste și formele pe care le îmbracă acesta. O asemenea interpretare a proceselor calitative care au loc în orinduirea socialistă dovedește o concepție mecanică, nedialectică, asupra fenomenelor vieții sociale, neînțelegerea dinamicii dezvoltării societății, înnoirea și perfecționarea continuă a metodelor de conducere și planificare a economiei, a formelor organizatorice în viața economică și socială demonstrează nu slăbiciunea socialismului, ci capacitatea sa de a adopta soluții problemelor complexe ale dezvoltării sociale, de a înlătură lipsurile și neajunsurile, dovedește resursele de progres de care dispune orinduirea socialistă.

În procesul transformărilor revoluționare au apărut unele greutăți și obstacole, s-au comis și greșeli, unele din ele înergite unei asemenea uriașe opere noi, fără precedent în istorie, altele care ar fi putut fi evitate, spre binele opere de construire a socialismului. Dar meritul socialismului constă în

capacitatea sa de a depăși aceste neajunsuri. În faptul că el se afirmă ca singura cale pentru scoaterea rapidă a zeci și zeci de milioane de oameni din starea de sărăcie, oprimare de imperialisim, pe făgăsură progresului economic și social rapid, al dezvoltării bere și independente. În ciuda unor dificultăți temporare, socialismul merge înainte, perfecționîndu-se neîncetat, punîndu-și tot mai bine în valoare uriașele resurse și posibilități, asigurînd popoarelor condiții tot mai optime de viață, îndicînd întregii omenirii exploatarea drumul spre libertate, egalitate și progres social.

Departele de a-și fi dat încă măsura deplină a potențelor sale economice și sociale, de a-și fi pus în evidență intrutul superioritate, socialismul — această etapă nouă obiectiv necesară în dezvoltarea societății omenești — a trecut cu succes examenul vieții, și-a verificat calitățile incontestabile în focol practicii sociale. După o perioadă istorică relativ scurtă orinduirea socialistă se prezintă în fața lumii cu un bilanț remarcabil de înfăptuire economice și sociale care reflectă realizarea unor aspirații seculare ale popoarelor respective, ale întregii omeniri. Este știut că majoritatea țărilor în care a triumfat orinduirea nouă erau rămase în urmă din punct de vedere economic, și aceasta datorită acțiunii legii dezvoltării inegale a statelor capitaliste, a incapacității capitalismului de a asigura progresul și prosperitatea tuturor popoarelor. Orînduirea socialistă i-a revenit, de aceea, misiunea de a scoate economia din starea de latență în care se găsea în aceste țări, de a accelera dezvoltarea forțelor de producție, de a crea baza tehnico-materială care să permită înflorirea multilaterală a vieții sociale și spirituale a popoarelor respective. Realitatea demonstrează că țările socialiste obțin succese însemnate pe această cale; ritmul mediu de dezvoltare economică a statelor aparținînd sistemului socialist mondial a depășit în perioada postbelică ritmul de dezvoltare a lumii capitaliste de peste două ori. Ca urmare a acestui progres susținut al forțelor de producție, industria țărilor socialiste și-a sporit ponderea în ansamblul economiei mondiale de la 20 la sută în 1950 la circa 38 la sută în 1966.

Realizările economice obținute de statele socialiste pun cu putere în lumină capacitatea noul orinduire de a asigura o amplă mobilizare a resurselor materiale și umane, de a coordona pe scară națională eforturile constructive ale poporului și de a le orienta în direcțiile hotărîtoare pentru progresul social. Aceste realizări demonstrează că orinduirea socialistă poate asigura în termene mai scurte lichidarea înăpoierei economice și dezvoltarea industrială, pe baze moderne, a economiei naționale. Dacă țărilor capitaliste dezvoltate le-au trebuit 100—150 de ani pentru înfăptuirea industrializării, țările socialiste realizează procesul de industrializare, hotărîtor pentru progresul societății, în cîteva decenii. În timp ce în lumea capitalistă doar un număr restrîns de țări a reușit să-și erzeze o industrie puternică, existînd încă vaste zone slab dezvoltate din punct de vedere economic, socialismul deschide tuturor popoarelor calea unei dezvoltări industriale rapide, a progresului economic multilateral.

Una din marile înfăptuiri ale orinduirii socialiste în România este lichidarea exploații omului de către om. Întronarea dreptății și egalității sociale între toți cetățenii. Miișoane de muncitori și țărani care odinioară trăiau în mizerie și umilnță au fost ridicați la un nivel de viață demn, se

(Continuare în pag. III)

RAPORTUL

cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale și la îmbunătățirea organizării administrative teritoriale a României prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. II-a)

bucură în măsură crescândă de binefacerile civilizației. În același timp, în țările capitaliste, chiar în cele mai dezvoltate din punct de vedere economic, în ciuda acumulării unor imense bogății, continuă să se mențină grave inegalități sociale între membrii societății, ca urmare a împărțirii acesteia în clase exploatare și clase exploatare.

La baza superiorității orânduirii noastre se află proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, care pune în slujba poporului întregul potențial al țării, permite desfășurarea unui efort coordonat și eficient în vederea propășirii societății, ridicării ei pe trepte tot mai înalte de civilizație.

Dezvoltarea și înflorirea continuă a forțelor de producție întărirea proprietății socialiste constituie o problemă primordială a progresului necontenit al societății. Își au izvorul în vastă activitate desfășurată de oamenii muncii pentru sporirea avutului obștesc. Partidul și statul acordă, de aceea, toată atenția atît întăririi și dezvoltării proprietății de stat, cît și celei cooperatiste, care stau la baza propășirii economiei noastre naționale, a întregii societăți. După cum se știe, între economii s-au purtat și se poartă discuții cu privire la deosebiriile dintre cele două forme de proprietate socialistă. Orice contrapunere a acestor două forme de proprietate — proprietate de stat și cooperatistă — neglijarea unuia sau altuia din ele, nu pot aduce, decît daune intereselor generale ale mersului înainte al societății socialiste. Experiența României, ca și a altor țări socialiste, cu o țărănie numeroasă, care moștenise o agricultură fărîmîtată în mici proprietăți de pămînt, demonstrează că cooperativa agricolă de producție oferă calea cea mai rapidă și mai sigură de lichidare a înapoierii agriculturii, a sărăciei și instabilității vieții țărănilor, de creștere a producției agricole și introducere a progresului și civilizației în mediul rural. După părea noastră, în asemenea țări, cooperativele agricole de producție își vor menține pentru o lungă perioadă de timp rolul și importanța lor în viața socială, împletind în mod tot mai deplin interesele particulare, aspirația spre bunăstare a țărănilor, cu interesele generale ale întregii colectivități. Îmbinarea strînsă a proprietății socialiste de stat și a celei cooperatiste într-un tot unitar în ansamblul economiei naționale oferă posibilități largi de folosire rațională a tuturor resurselor materiale și umane ale societății, permite creșterea în ritm susținut a producției, perfecționarea relațiilor sociale, satisfacerea tot mai înaltă a cerințelor materiale și spirituale ale oamenilor muncii de la orașe și sate.

Locul divergențelor de interes, propriu orînduirii întemeiate pe proprietate privată, îl ia în socialism unitatea principalilor interese economice ale tuturor membrilor societății, comunitatea aspirațiilor lor fundamentale. Munca pentru sine și munca pentru societate formează o unitate indisolubilă, se condiționează reciproc, spre binele și fericirea fiecăruia, spre propășirea întregii societăți.

Desigur, armonizarea intereselor individuale cu cele generale legate de înflorirea proprietății socialiste nu se realizează în mod automat. Acest lucru trebuie subliniat cu atît mai mult cu cît în condițiile actuale faze de dezvoltare a orînduirii socialiste, cînd nivelul forțelor de producție nu asigură încă belșugul de produse necesare repartiției după nevoi, iar conștiința mai păstrează reminiscențe ale vechilor concepții și obiceiuri, cînd — cum spunea Marx — societatea „mai poartă din toate punctele de vedere — economic, moral, spiritual — pecetea vechii societăți din sinul cărora s-a născut”, unii oameni nu au ajuns la înțelegerea clară a interdependenței strînsă dintre necesitatea întăririi proprietății socialiste și interesele lor personale. Se mai manifestă lipsă de răspundere în administrarea averii publice, în cheltuirea fondurilor:

statului, tendințe de risipă și de căpătuială pe seama avuției poporului. Măsurile pe care le preconizăm în vederea perfecționării conducerii și planificării economice vor ridica spiritul de răspundere față de administrarea și fructificarea avuției obștesc, față de adoptarea hotărîrilor de care depinde întărirea și dezvoltarea proprietății socialiste.

Existența proprietății socialiste asupra mijloacelor de producție, a unor relații de colaborare strînsă și a comunității intereselor fundamentale ale tuturor claselor și păturilor populației, face posibilă reglementarea proceselor economice în funcție de necesitățile obiective ale societății.

În condițiile orînduirii capitaliste, legile obiective ale economiei își croiesc drumul prin oscilațiile pieței libere, printr-o continuă ciocnire de interese, cu prețul înfrîngerii unei părți însemnate a muncii sociale. În socialism, cînd mijloacele de producție devin proprietate socialistă, cînd întreaga economie se transformă într-un organism unitar, apare pentru prima dată în istoria societății posibilitatea cunoașterii și utilizării conștiente a legităților sociale, organizării raționale a activității economice. În conformitate cu interesele generale ale societății. Cerințele obiective ale dezvoltării economice-sociale se impun oamenilor nu ca forțe coercitive, prin efectele distructive ale mecanismelor spontane, ci ca „necesități înțelese”. Inșușite în mod conștient de societate și înscrise ca feluri deliberate ale activității omenești. Se produce astfel un adevărat salt al omeniilor din imperiul necesității în acela al libertății. Relevînd profunda semnificație istorică a reorganizării societății pe baza socialismului, Engels arăta: „Viața socială a oamenilor, care pînă acum li se opunea ca ceva impus de natură și istorie, devine acum un act liber al lor. Forțele obiective străine care dominau pînă acum istoria trec sub controlul oamenilor înșiși. Abia din acest moment oamenii își vor făuri pe deplin conștiința propriei lor istorie, abia din acest moment cuzele sociale puse în mișcare de ei vor avea în chip precumpănit și în măsură tot mai mare efectele voite de ei”.

Aceasta presupune studierea aprofundată a legilor obiective ale dezvoltării sociale, a realităților concrete în continuă schimbare și, ca urmare, elaborarea soluțiilor și măsurilor care răspund cel mai bine cerințelor acestor legi. Cunoașterea întregii experiențe acumulate de societate, utilizarea potențialului material și uman al țării, potrivit imperativelor progresului social. În socialism, dirijarea progresului economic și social, aplicarea legilor „sociale — atît a celor generale cît și a celor specifice orînduirii socialiste — nu au loc în mod spontan, de la sine. Realizarea deplină a avantajelor orînduirii socialiste depinde, într-o măsură hotărîtoare, de promovarea unei politici juste, științifice fundamentale, corespunzătoare condițiilor și particularităților fiecărei etape de dezvoltare a societății.

Forța socială în stare să elaboreze o asemenea politică și să desfășoare o largă activitate educativă și organizatorică de mobilizare a maselor pentru transpunerea ei în viață este partidul marxist-leninist. Ca deșămănt de avangardă al societății, care reunește în rîndurile sale elementele cele mai înaintate ale clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, partidului este exponentul intereselor întregii națiuni socialiste, al întregului popor, forța sa conducătoare. Acumulînd o bogată experiență în cursul luptelor revoluționare, al activității desfășurate în fruntea maselor populare pentru făurirea noii orînduirii, aplicînd creator adevărurile generale ale marxism-leninismului la condițiile concrete ale țării noastre, partidul a devenit organizatorul și mobilizatorul tuturor energilor și capacităților creatoare ale națiunii în slujba înfloririi României socialiste. Rolul său de conducător politic al societății noastre este o realitate obiectivă, întărită zi de zi de aderența deplină a maselor largi de oameni ai muncii, o necesitate indispensabilă a mersului înainte, consfințită în înălșii legea fundamentală a țării. Înarmat cu o concepție științifică

despre societate, cu cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării sociale, partidul marxist-leninist este în măsură să elaboreze și să înfățișeze poporului programul dezvoltării și înfloririi în perspectivă a țării, al drumului ce trebuie parcurs pentru atingerea fazei superioare a dezvoltării societății — faza comunismului, a celei mai înalte civilizații din istoria omeniilor.

Măsurile pe care le supunem spre aprobare Conferinței Naționale subliniază cu putere creșterea rolului conducător al partidului nostru pe măsura mersului înainte în procesul desăvîșirii construcției socialiste, al trecerii treptate spre comunism, în întreaga activitate economică și socială, în toate sferle vieții materiale și spirituale.

Un rol de mare însemnătate în apărarea cuceririi democratice și revoluționare

ale poporului, în construcția noii orînduirii, îl are statul oamenilor muncii de la orașe și sate. Îndeplinindu-și cu succes funcțiile sale economico-organizatorice și cultural-educative, întărind puterea de apărare a patriei, contribuind la dezvoltarea continuă a activității internaționale a României, statul nostru a acumulat o bogată experiență în toate domeniile de activitate. Înaintarea continuă pe calea desăvîșirii socialismului și trecerii treptate spre comunism presupune pentru o lungă perspectivă istorică ridicarea la un nivel calitativ superior a rolului statului în întreaga viață social-economică.

Ansamblul măsurilor preconizate de proiectul de Directive acordă o atenție deosebită întăririi și perfecționării rolului statului în viața economică, creșterii contribuției sale la dezvoltarea forțelor de producție ale țării, la valorificarea superioară a resurselor materiale și umane ale societății, la creșterea eficienței activității economice, la sporirea avuției naționale, la ridicarea nivelului de trai al întregului popor. În acest scop se va îmbunătăți activitatea tuturor verigilor de stat, se va asigura simplificarea aparatului statului, perfecționarea formelor organizatorice și metodelor de conducere în vederea îndeplinirii în condiții tot mai bune a atribuțiilor ce-i revin în dezvoltarea economică și socială a României.

Statul socialist, organele sale, trebuie să desfășoare o activitate susținută pentru întărirea proprietății socialiste, pentru cultivarea unei înalte răspunderi a tuturor cetățenilor țării față de apărarea avuției obștesc împotriva hoțiilor și delapidatorilor, împotriva risipei și a lipsei de grijă față de proprietatea socialistă.

O largă activitate trebuie să desfășoare statul socialist pentru ridicarea conștiinței socialiste a maselor, pentru cultivarea trăsăturilor morale și de caracter proprii omului nou al societății eliberate de exploatare, pentru respectarea normelor de conviețuire socială, pentru combaterea concepțiilor retrograde, a influențelor ideologice ale lumii imperialiste, pentru cultivarea dragostei de patrie și a devotamentului față de orînduirea nouă, a spiritului de solidaritate cu oamenii muncii din întreaga lume, cu toate forțele progresiste ale epocii noastre.

Nu putem uita că atîta timp cît există imperialismul se menține și pericolul unei agresiuni, al delăsării unui război mondial. De aceea, este necesar să ne preocupăm permanent de creșterea capacității de apărare a statului nostru socialist, de întărirea forțelor noastre armate.

Organele de stat trebuie să dea tot timpul dovadă de vigilență și fermitate față de orice încercări ale unor elemente decompose, antisociale, pe care forțele reacționare din afară se pot sprijini în scopul de a lovi în orînduirea noastră, în interesele și cuceririle poporului român.

Statul nostru are înalta răspundere de a apăra ordinea publică, de a garanta munca, liniștea și avuții fiecărui cetățean, libertățile și drepturile cetățenești, de a veghea cu fermitate la respectarea legalității socialiste, de a împiedica orice abuzuri și încălcări ale legii, de a acționa pentru dezvoltarea și adîncirea continuă a democrației noastre socialiste.

În elaborarea măsurilor pentru perfecționarea organizării și conducerii economice, partidul nostru ține seama de faptul că dezvoltarea

Conducerea pe bază de plan a economiei socialiste incumbă înalte răspunderi sociale, deoarece deciziile și măsurile adoptate la nivel central vizează activitatea a milioane și milioane de oameni, administrarea principalelor fonduri ale poporului, gospodărirea avuției naționale. O deosebită importanță are în această privință asigurarea proporțiilor economice optime, de care depinde dezvoltarea armonioasă, echilibrată a întregii economii. Experiența noastră a arătat ce consecințe negative are insuficiența preocupare pentru dezvoltarea unor ramuri moderne ale industriei ca: electrotehnica, electronica, mecanica fină, mașini-unelte, pentru deplina punere în valoare a rezervelor agriculturii socialiste, pentru realizarea unui raport cît mai rațional între producția bunurilor de consum și producția mijloacelor de producție. Este cunoscută importanța pe care o are pentru dezvoltarea întregii economii creșterea cu precădere, în cadrul industrializării socialiste, a industriei producătoare de mijloace de producție. Dar, în același timp, experiența a dovedit cît de dăunătoare este pentru progresul social multilateral, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului absolutizarea, fetișizarea producției de mijloace de producție, a industriei grele și neglijarea industriei bunurilor de consum și a agriculturii. În ultimă instanță, scopul industrializării este acela de a asigura dezvoltarea accelerată a mijloacelor de producție pentru utilizarea și dezvoltarea rapidă a tuturor ramurilor economiei naționale de care depinde satisfacerea cerințelor de consum ale întregului popor, precum și asigurarea mijloacelor pentru reproducția socialistă, pentru progresul continuu al societății.

De aceea, partidul nostru, neslăbind atenția pentru dezvoltarea în continuare a industriei grele, și în cadrul acesteia în special a producției de mijloace de producție, în vederea dotării cu tehnică modernă a întregii economii naționale, manifestă în același timp o preocupare sporită pentru dezvoltarea producției bunurilor de larg consum, alocînd — după cum se știe — în acest cîmp fonduri însemnate pentru dezvoltarea industriei ușoare și alimentare.

În procesul construcției socialiste se impune, de asemenea, să se ia în considerare faptul, mai ales în țările cu condiții naturale adecvate, cum este țara noastră, că agricultura reprezintă una din ramurile de cea mai mare importanță ale economiei naționale; ea are un rol hotărîtor pentru progresul rapid al

întregii economii, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului. Orice manifestare de neglijare a agriculturii, a dezvoltării bazei sale tehnico-materiale poate să creze disproporții, dificultăți în calea dezvoltării echilibrate a întregii economii, a folosirii potențialului economic al țării pentru creșterea venitului național, pentru asigurarea progresului material și spiritual al poporului. Pornind de la aceste considerente, partidul nostru a luat pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea, măsurile cunoscute pentru dezvoltarea mecanizării și chimizării agriculturii, pentru lărgirea irigațiilor și îmbunătățirilor funciare, în vederea modernizării agriculturii și creșterii producției agricole.

Propria noastră experiență demonstrează importanța excepțională pe care o are dezvoltarea armonioasă a tuturor sectoarelor producției sociale, cuprinderea în plan a întregii economii naționale, atît a sectorului socialist de stat cît și a celui cooperatist, în așa fel încît să se poată realiza echilibrul reproducției pe ansamblul societății.

Am mai avut prilejul să arătăm ce consecințe negative au avut asupra economiei subiectivismul și voluntarismul, studiarea superficială a realității, evaluarea eronată a posibilităților și nevoilor economice, nesocotirea legilor obiective ale dezvoltării sociale în elaborarea sarcinilor de plan. Cu cît planul (ne mai puțin seama de realitate, de cerințele legilor obiective, cu atît sînt mai greu de dirijat procesele economice, cu atît mai mult începe să fie dominată viața economică de factorii stihionici. Practica demonstrează că atunci cînd planul economic nu se bazează pe cunoașterea nevoilor societății, pe studierea cererii pieței interne și externe, pe acțiunea factorilor economici, el riscă să intre în dezechor cu realitatea, să scape de sub control procese economice importante. Studierea aprofundată a vieții, a fenomenelor și proceselor noi reprezintă principala condiție a unei juste conduceri și planificări economice.

De aceea, în întreaga activitate de planificare, în analiza proceselor de producție, reproducției și repartiției, a corelațiilor dintre ramuri, în stabilirea unor măsuri pentru influențarea activă a ritmului și calității producției și circulației — este necesară utilizarea multilaterală a factorilor economici, folosirea în interesul societății socialiste a acțiunii legii valorii. În acest scop, proiectul de Directive stabilește măsuri pentru perfecționarea folosirii unor asemenea pîrghi cum sînt sistemul financiar, creditul, beneficiul, sistemul de prețuri pentru gospodărirea judicioasă

să a fondurilor materiale și bănești, eliminarea cheltuielilor neraționale din punct de vedere economic pentru ridicarea eficienței întregii activități economice.

Unii teoreticieni contrapun în mod greșit categoriile valorice caracterului planificat al economiei socialiste. În legătură cu aceasta trebuie să subliniem că nu putem împărți teoriile după care economia socialistă ar trebui să se autoregleze în mod spontan, pe baza fluctuațiilor pieței libere. Manifestările stihionice ale legii valorii, încrezarea de a lăsa exclusiv pe seama pieței afirmarea nevoii sociale și reglementarea proporțiilor producției, precum și a repartiției, supun economia unor forțe instabile și necontrolabile, determiînd puternice perturbări în reproducția socialistă lărgită. A accepta ca economia să se dezvolte de la sine, prin mecanismul spontan al legii valorii, înseamnă a renunța la unul din cele mai importante avantaje ale noii orînduirii — dirijarea conștientă a economiei în scopul folosirii raționale a tuturor resurselor țării, al satisfacerii intereselor generale ale poporului.

Una din legățile generale ale dezvoltării societății este reproducția lărgită. Urmărind cu consecvență înfăptuirea programului său de edificare a societății comuniste în patria noastră, partidul acordă o deosebită atenție asigurării resurselor necesare acumulării socialiste, condiție esențială a înfăptuirii reproducției lărgite, a dezvoltării rapide a economiei naționale, a progresului multilateral al patriei socialiste, a asigurării bunăstării materiale a celor ce muncesc.

Elementul esențial care determină superioritatea unei orînduirii față de cele anterioare pe planul producției de bunuri materiale este productivitatea muncii. Lege generală a progresului economic și social, ridicarea productivității muncii, creșterea eficienței economice capătă o deosebită însemnătate în orînduirea socialistă. Cu cît este mai mare productivitatea muncii, cu cît bogățiile naționale sînt valorificate la un nivel mai înalt, cu atît se crează posibilități mai mari pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale întregii populații, concomitent cu înfăptuirea în ritm rapid a reproducției lărgite. Marx sublinia că „economia de timp, ea și repartiția planificată a timpului de muncă pe diferite ramuri de producție rămîn prima lege economică a producției colective”.

Îată, tovarăși, citeva considerații în legătură cu principiile care au călăuzit elaborarea proiectului și statului în elaborarea măsurilor de perfecționare a conducerii și planificării economice, supuse dezbaterei Conferinței naționale.

III.

Perfecționarea organizării, conducerii și planificării economiei naționale

1. Îmbunătățirea organizării și conducerii ramurilor producției materiale

Pornind de la necesitățile dezvoltării economiei naționale, conducerea partidului și statului acordă o atenție deosebită perfecționării structurii organizatorice a aparatului de producție și circulație, adoptării unor măsuri care să permită o mai bună funcționare a acestuia în pas cu înzestrarea nouă a întreprinderilor, cu cerințele organizării științifice a producției și a muncii, cu știința conducerii producției.

În momentul de față activitatea întreprinderilor și ramurilor economice este stînjinită de fenomene de centralism excesiv, de paralelisme între verigile organizatorice, care îngreunează relațiile dintre întreprinderi și forurile superioare, diminuează răspunderea lor pentru îndeplinirea sarcinilor de plan; în viitor aceste defecțiuni vor trebui înlăturate cu hotărîre.

În sistemul ce se propune pentru organizarea industriei se pornește de la faptul că întreprinderea reprezintă unitatea de bază a întregii economii naționale. Pentru a-și putea îndeplini în cele mai bune condiții sarcinile ce le revin, întreprinderile — funcționînd pe baza gestiunii economice proprii — vor trebui să se bucure de mai multă autonomie, de atribuții și drepturi economice, inclusiv la nivelul întregii societăți, fac necesară și posibilă în același timp coordonarea unitară a întregului proces de producție, dirijarea conștientă a producției și repartiției, distribuirea resurselor pe ramuri și pe unități de producție, aplicarea pe scară largă a progresului tehnic și științific contemporan.

Planificarea este una dintre cele mai importante legăți obiective ale economiei socialiste. Necesitatea organizării și dirijării pe bază de plan a activităților economice și sociale decurge din înseși condițiile materiale ale producției moderne. În condițiile desfășurării revoluției tehnico-științifice contemporane, ale dezvoltării rapide a forțelor de producție și adîncirii diviziunii sociale a muncii, ale accentuării procesului de concentrare a producției și creșterii caracterului său social, dirijarea proceselor economice se manifestă ca o necesitate obiectivă. Chiar și în țările capitaliste apar tendințe spre coordonare pe bază de program a unor domenii ale producției, circulației, investițiilor, cercetării, se iau măsuri de intervenție a statului capitalist în economie. Necesitatea acestei activități de dirijare este recunoscută și de o serie de economiști burghezi, care vreme îndelungată nu au conștientizat încă „virtuțile” economice liberale. Activitatea de planificare în aceste țări nu poate însă depăși limitele impuse de proprietatea capitalistă asupra mijloacelor de producție, de contradicțiile antagoniste ale reproducției capitaliste, de lupta de concurență a monopolurilor.

Proprietatea socială asupra mijloacelor de producție, relațiile de colaborare proprii orînduirii socialiste asigură premisele pentru conducerea planică, pe toate treptele economice, inclusiv la nivelul întregii societăți, fac necesară și posibilă în același timp coordonarea unitară a întregului proces de producție, dirijarea conștientă a producției și repartiției, distribuirea resurselor pe ramuri și pe unități de producție, aplicarea pe scară largă a progresului tehnic și științific contemporan.

Una din sarcinile principale ale întreprinderii și a fi ceea ce a elabora în mod nemijlocit planul de producție, aducîndu-și astfel contribuția la descoperirea și valorificarea rezervelor interne ale economiei noastre, la mai bună cunoaștere a necesităților producției și posibilităților de creștere cantitativă și calitativă a acesteia.

Se prevede, de asemenea, ca la dispoziția întreprinderilor să rămînă o parte mai mare din mijloacele financiare rezultate din activitatea lor economică, ceea ce le va permite să asigure mai operativ nevoile desfășurării neîntrerupte a proceselor de producție, realizarea la timp a sarcinilor de plan. Vor sporii, de asemenea, atribuțiile și competențele întreprinderilor în realizarea unor lucrări de investiții, în modernizarea continuă a producției, avînd la dispoziție în acest sens mijloacele financiare și materiale necesare.

Sarcinile de mare răspundere îi revin întreprinderii în organizarea științifică a producției și muncii — problemă fundamentală a progresului întregii noastre economii. Se vor asigura, de asemenea, posibilități mai largi pentru dezvoltarea relațiilor întreprinderii cu alte unități economice, cu instituțiile financiare și de credit.

prinderilor să-și concentreze atenția asupra folosirii cu maximum de randament a capacităților de producție, a proceselor tehnologice, a asimilării noilor sortimente și procedee de fabricație, punînd în centrul preocupărilor și eforturilor lor creșterea continuă a productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor. Toate acestea vor impune întreprinderilor o mai mare răspundere în luarea hotărîrilor economice, organizatorice și tehnice în fundamentarea acțiunilor economice. Fără îndoială că colectivele de conducere, oamenii muncii din întreprinderi vor munci cu și mai mult avînt pentru buna funcționare a întreprinderilor, pentru îndeplinirea sarcinilor mari ce le revin, dovedind capacitatea de a pune în practică atribuțiile largi pe care le vor primi.

Înzestrarea întreprinderilor cu tehnica modernă, aplicarea rapidă a cuceririlor științifice contemporane în producție due la adîncirea diviziunii muncii sociale, la intensificarea legăturilor de cooperare și specializare între întreprinderi, ramuri și subramuri, Corespunzător cerințelor obiective de concentrare a producției se impune unirea mai multor întreprinderi în mari unități economice de sine stătătoare, capabile să rezolve la un nivel superior o serie de probleme esențiale ale economiei moderne, ale organizării științifice a producției și circulației bunurilor materiale, să asigure încrederea armonioasă a întreprinderilor industriale în mecanismul economiei naționale. Acest proces, care în țările capitaliste se realizează în convulsivele lupte de concurență, prin înfrîngerea și înghițirea celor mai slabi de către cel mai puternic, în țara noastră se înfăptuiește în mod organizat, conștient, în concordanță cu ne-

(Continuare în pag. IV)

RAPORTUL

cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale și la îmbunătățirea organizării administrative-teritoriale a României prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. 3-a)

voile dezvoltării industriei. În acest scop, proiectul de directive preconizează înființarea unor complexe industriale puternice, care vor reuși în cadrul lor să înregistreze din această ramură sau subramură, fie unități din diferite domenii conexe, care concurează la realizarea unui produs finit.

Caracteristica de bază a acestor mari unități economice este aceea că vor funcționa pe principiul gestiunii economice proprii, vor fi titulare de plan și vor fi dotate cu mijloace materiale și bănești corespunzătoare, dispunând de o largă autonomie în desfășurarea activității economice.

Prețind o parte din atribuțiile actuale ale ministerelor, marile complexe economice, centralele industriale vor trebui să asigure organizarea mai bună a specializării producției și a cooperării între diferite întreprinderi, vor controla și îndruma activitatea întreprinderilor componente, se vor preocupa de aprovizionarea lor tehnico-materială ritmică și vor coordona raporturile acestora cu furnizorii și beneficiarii.

Primind atribuții importante în domeniul comerțului intern și extern, centralele vor trebui să studieze temeinic cerințele pieței din țară și din străinătate, să cunoscă bine perspectivele de dezvoltare a producției, posibilitățile de aprovizionare cu materii prime și materiale și de desfacere a mărfurilor.

Centralele va avea de îndeplinit importante atribuții, atât în realizarea la timp și în condiții superioare a planului de investiții, cât și în dezvoltarea și modernizarea producției, în asimilarea produselor noi, în realizarea unor tipuri superioare de mașini și utilaje cu parametri tehnico-economici ridicai, a unor materiale înlocuibile, a unor sortimente tot mai variate de mărfuri. Unele din aceste organizații economice mari vor dispune și de institute de cercetări și proiectări proprii, ceea ce le va permite să joace un rol important în asigurarea progresului tehnic, științific și economic.

Realizarea acestui proces de concentrare a producției, crearea unor unități mari, puternice, cu competențe largi, vor degreva ministerele și celelalte instituții centrale de numeroase activități operative, de un însemnat volum de muncă consacrată avizării și aprobării, permițându-le să se concentreze asupra problemelor majore din câmpul de activitate, asigurării proporțiilor, nivelului și ritmurilor de dezvoltare, în concordanță cu cerințele economiei naționale.

Crearea acestui sistem organizatoric în industrie va trebui să asigure înființarea fenomenelor de centralism excesiv, apropierea conducerii de producție, mai bună folosirea a cadrelor de specialitate, a personalului de înaltă calificare de care dispune economia noastră. În același timp, aceasta dă posibilitatea ridicării calității muncii și a răspunderii fiecărui ministru pentru realizarea politicii partidului și statului în ramura respectivă.

În prezent activitatea întreprinderilor și ministerelor este organizată pe baza principiului conducerii unipersonale. Acesta nu mai corespunde stadiului actual de dezvoltare a economiei țării noastre, volumului și complexității activității și sarcinilor unei întreprinderi, cu atât mai mult ale unor mari unități industriale. Viața arată că un singur om, oricât de competent ar fi, nu poate asigura singur rezolvarea problemelor atât de complexe pe care le ridică gospodărirea, administrarea și conducerea întreprinderii, centralei sau ministerului.

Pentru aceasta este necesar să se promoveze forme de conducere colectivă care să permită cuprinderea și rezolvarea multiplelor probleme ale vieții economice, înființarea arbitrarului în luarea deciziilor, fructificarea experienței specialiștilor, a cadrelor valoroase din întreprinderi, a maselor oamenilor muncii. Proiectul de Directive prevede în acest scop înființarea unor organe colective la toate nivelurile de conducere a vieții economice și sociale. Alături de cadrele cu funcții de răspundere, din specialități cu experiență, cercetători,

delegați aleși ai oamenilor muncii și reprezentanți ai organelor sindicale, aceste organe de conducere vor avea sarcina să rezolve în mod competent întregul ansamblu de probleme curente și de perspectivă ale activității unităților respective. Organele de conducere colectivă au un caracter deliberativ, de lucru, nu reprezentativ, formal, fiind chemate să ia hotărâri cu valabilitate legală în toate problemele esențiale ale activității economice. În comitetele de direcție, în consiliile de administrație, în consiliile ministerelor, conducerea colectivă trebuie să se îmbine cu răspunderea fiecăruia pentru sectorul încredințat, precum și pentru hotărârile adoptate în mod colectiv pentru bunul mers al întregii activități.

Exprimând dezvoltarea continuă a democrației socialiste, perfecționarea relațiilor socialiste de producție, intensificarea participării oamenilor muncii la dezbaterile și rezolvarea problemelor legate de bunul mers al vieții economice, în întreprinderi și în jurul lor tot mai activ adunarea generală a salariaților. În aceste adunări, comitetele de direcție ale întreprinderilor vor trebui să prezinte date de seamă asupra activității conducerii și a rezultatelor muncii, asupra modului de organizare a producției, a măsurilor luate pentru sporirea continuă a eficienței economice a unității respective, asupra bilanțului general, a situației beneficiilor și a modului de repartizare a lor, a recompensării suplimentare a oamenilor muncii pentru eforturile depuse în întreprindere.

Adoptarea noilor forme de organizare și conducere a activității industriale va face să crească și mai mult rolul maselor de oameni ai muncii în viața economică a țării, în gospodărirea avuției populare, în ridicarea la un nivel mai înalt activitatea de conducere a industriei noastre socialiste. Sistemul conștient și responsabil din economie vor aplica consecvent și vor perfecționa în procesul înfăptuirii lor, metodele și metodele de muncă colectivă, măsurile pentru creșterea răspunderii tuturor oamenilor muncii în conducerea societății.

În concordanță cu principiile generale care stau la baza organizării industriei, Directivele prevăd îmbunătățirea în activitatea întreprinderilor de construcții, în specializarea acestora pe domenii și ramuri de activitate, în domeniul transporturilor și telecomunicațiilor, al folosirii mai raționale și eficiente

2. Îmbunătățirea planificării economiei naționale

Pomnind de la necesitatea obiectivă a conducerii pe bază de plan a economiei socialiste, partidul acordă o atenție deosebită îmbunătățirii activității de planificare din țara noastră. Pe baza analizei făcute la Congresul al IX-lea al partidului, a sarcinilor și obiectivelor fixate, în ultimii doi ani în această direcție au fost luate o serie de măsuri reflectate cu deosebire în modul de elaborare și în conținutul actualului plan cincinal. Există în prezent un progres evident în analiza activității economice, se manifestă din ce în ce mai multă exigență în elaborarea planurilor, în fundamentarea acestora. Trebuie să arătăm, totodată, că în activitatea de planificare se mențin încă unele neajunsuri, stabilindu-se de la centru sarcini de detaliu care frămăntă inițiativa și îngreunează adoptarea unor măsuri operative în desfășurarea proceselor economice; se mai întâlnesc cazuri când diferite sarcini din planul economiei naționale nu sînt suficient corelate sau fundamentate.

Măsurile de perfecționare a planificării economiei naționale urmăresc întărirea rolului planului în lămurirea proceselor social-economice, în liniștea seama de necesitățile și posibilitățile economice, precum și de tendințele dezvoltării economice pe plan mondial.

Îmbinarea activității de planificare curentă cu cea de perspectivă, asigurarea continuității planificării constituie un imperativ esențial al unei juste dirijări a economiei naționale, aceasta trebuind să reflecte atât cerințele de moment cât și tendințele fundamentale de dezvoltare a economiei naționale și telecomunicațiilor, al folosirii mai raționale și eficiente a mijloacelor de transport și telecomunicațiilor de care dispunem, precum și în celelalte ramuri ale economiei naționale. Va trebui ca în aceste sectoare să se stabilizească măsurile necesare aplicării hotărârilor pe care le va adopta Conferința Națională.

Tinând seama de marea importanță a agriculturii în economia națională, partidul nostru a adoptat, după cum se știe, în perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea o serie de măsuri îndreptate spre modernizarea producției agricole și îmbunătățirea conducerii și planificării acestei ramuri. Printre acestea merită subliniate măsurile pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, pentru mai bună organizare și profilare a organelor agricole de stat, pentru crearea organizațiilor proprii ale țărănimii — uniunile agricole cooperatiste — pentru introducerea noului statut al cooperativelor agricole, precum și pentru îmbunătățirea organizării, finanțării și creditării întreprinderilor agricole de stat.

Îndeplinirea marilor sarcini prevăzute în planul cincinal pentru creșterea producției agricole cere aplicarea consecventă în viitor a tuturor acestor măsuri care își dovedesc în viața justetea și viabilitatea. În acest scop este necesar să se ridice nivelul activității Consiliului Superior al Agriculturii, care are datoria să se ocupe în deplină măsură de îndrumarea tehnică și de specialitate a tuturor unităților de producție, acordând cea mai mare atenție introducerii culturilor științifice în producția agricolă. Trebuie asigurată generalizarea rapidă a aplicării hotărârilor luate de partid și guvern pentru îmbunătățirea activității întreprinderilor și fermelor agricole, pentru creșterea eficienței economice a întregii noastre agriculturi socialiste, de stat. În același timp este necesar să se urgențeze îmbunătățirea activității stațiilor de mașini și tractoare.

Sarcini de mare importanță revin Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, tuturor unităților cooperatiste în îndrumarea activității cooperativelor de producție, în coordonarea și unirea eforturilor țărănimii pentru sporirea producției agricole, în interesul creșterii avuției obștești, a nivelului de trai al țărănimii, al înfloririi economiei naționale.

Realizarea unei aprovizionări ritmice, capabilă să satisfacă prompt nevoile producției, este o condiție vitală pentru desfășurarea armonioasă și continuă a întregii activități economice.

Aprovizionarea tehnico-materială prezintă la noi, în momentul de față, serioase neajunsuri datorită defecțiunilor sistemului organizatoric, a defecțiunilor existente în relațiile contractuale dintre întreprinderi, amplasările nerăționale pe teritoriul a bazelor de aprovizionare și desfacere care duc la transporturi nejustificate de lungi, încredinșarea circulației mărfurilor, la apariția frecventă a întârzierilor în aprovizionare. Numărul mare de verigi intermediare care condiționează repartizarea de materiale pentru întreprinderi, sistemul complicat de avizare și aprobare a comenzilor îngreunează și mai mult satisfacerea rapidă a nevoilor întreprinderilor, precum și redistribuirea materialelor și utilajelor aflate în stocuri. Asigurarea unei aprovizionări ritmice a tuturor întreprinderilor impune cunoașterea exactă a necesităților producției, investițiilor, a cerințelor pieței interne și a livrărilor pentru piața externă. În acest scop este necesar ca la alcătuirea planului de aprovizionare să se acorde o mare atenție fundamentării sale temeinice, astfel încât să se asigure satisfacerea la timp a tuturor nevoilor economiei naționale, îmbunătățirea activității centrale de coordonare a întregului sistem

de aprovizionare și desfacere, urmărirea permanentă a situației stocurilor și utilizarea lor judicioasă. Se impune o mai rațională repartizare a bazelor și depozitelor de aprovizionare și desfacere pe întreg teritoriul țării și în funcție de specificul fiecărei ramuri, de volumul și nomenclatorul produselor, de legăturile dintre întreprinderile producătoare și cele consumatoare.

Tinând seama de atribuțiile sporite ce se preconizează a fi date centralelor industriale și întreprinderilor în domeniul aprovizionării și desfacerii, este necesar să se extindă relațiile contractuale directe între producător și consumator. O atenție deosebită va trebui acordată dezvoltării contractelor de lungă durată mai ales la produsele care fac obiectul unor relații permanente sau care au un ciclu lung de fabricație.

Ministerele, organele locale, întreprinderile, vor trebui să dispună de mai multă independență în producerea unor materiale necesare activității economice, să acorde mai multă atenție valorificării resurselor interne și a strategiilor lor în circuitul producției, pentru îmbunătățirea generală a aprovizionării tehnico-materiale.

Este necesar să se urmărească rezolvarea în timpul cel mai scurt a acestor probleme care prezintă importanță deosebită pentru îndeplinirea planurilor de stat, pentru satisfacerea la un nivel mai înalt a cerințelor economiei noastre naționale.

Puterea de acțiune a planului se bazează pe caracterul obligatoriu al sarcinilor stabilite. După dezbaterile largă a propunerilor de plan și după aprobarea lor de către forurile superioare ale partidului și statului, planul devine lege, iar prevederile sale capătă caracter obligatoriu pentru toate întreprinderile și instituțiile, pentru toți oamenii muncii. Atunci când viața o cere se pot aduce anumite corecturi prevederilor inițiale ale planului, de către forurile care l-au aprobat, potrivit unor anumite reguli și competențe.

Una din problemele majore ale planificării este asigurarea repartizării raționale, armonioase a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării. În politica de amplasare a noilor obiective economice va trebui să se continue cu fermitate orientarea dată în actualul cincinal, de a asigura repartizarea forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării, dezvoltarea armonioasă economică, socială, culturală a tuturor regiunilor, aceasta constituind o parte inseparabilă, esențială a operii de edificare a socialismului în România, de făurire a condițiilor pentru trecerea la societatea comunistă.

Perfecționarea planificării economice impune îmbunătățirea continuă a activității Comitetului de Stat al Planificării, care trebuie să elaboreze prognoze și studii economice de perspectivă, să se preocupe permanent de descoperirea și valorificarea tuturor rezervelor economice, să asigure proporționalitatea între toate ramurile economice, echilibrul între producție, acumulare și consum, echilibrul monetar și valutar, să coordoneze întreaga activitate de planificare, să alcătuiască proiectul planului central și să urmărească îndeplinirea consecventă a obiectivelor dezvoltării armonioase și mereu ascendente a economiei naționale.

Toate măsurile și prevederile cu privire la perfecționarea planificării economiei naționale, studierea mai aprofundată a cerințelor și posibilităților economice, îmbunătățirea metodologiei de elaborare a planului, creșterea rolului unităților economice de bază în munca de planificare trebuie să aibă drept urmare ridicarea la un nivel calitativ superior a întregului proces de conducere și dirijare conștientă a construcției economice, să creeze condiții pentru mai bună valorificare a marilor rezerve de care dispune economia noastră națională, pentru dezvoltarea ei rapidă, echilibrată, pentru creșterea nivelului de viață al poporului.

3. Sistemul de aprovizionare și desfacere

Realizarea unei aprovizionări ritmice, capabilă să satisfacă prompt nevoile producției, este o condiție vitală pentru desfășurarea armonioasă și continuă a întregii activități economice.

Aprovizionarea tehnico-materială prezintă la noi, în momentul de față, serioase neajunsuri datorită defecțiunilor sistemului organizatoric, a defecțiunilor existente în relațiile contractuale dintre întreprinderi, amplasările nerăționale pe teritoriul a bazelor de aprovizionare și desfacere care duc la transporturi nejustificate de lungi, încredinșarea circulației mărfurilor, la apariția frecventă a întârzierilor în aprovizionare. Numărul mare de verigi intermediare care condiționează repartizarea de materiale pentru întreprinderi, sistemul complicat de avizare și aprobare a comenzilor îngreunează și mai mult satisfacerea rapidă a nevoilor întreprinderilor, precum și redistribuirea materialelor și utilajelor aflate în stocuri. Asigurarea unei aprovizionări ritmice a tuturor întreprinderilor impune cunoașterea exactă a necesităților producției, investițiilor, a cerințelor pieței interne și a livrărilor pentru piața externă. În acest scop este necesar ca la alcătuirea planului de aprovizionare să se acorde o mare atenție fundamentării sale temeinice, astfel încât să se asigure satisfacerea la timp a tuturor nevoilor economiei naționale, îmbunătățirea activității centrale de coordonare a întregului sistem

de aprovizionare și desfacere, urmărirea permanentă a situației stocurilor și utilizarea lor judicioasă. Se impune o mai rațională repartizare a bazelor și depozitelor de aprovizionare și desfacere pe întreg teritoriul țării și în funcție de specificul fiecărei ramuri, de volumul și nomenclatorul produselor, de legăturile dintre întreprinderile producătoare și cele consumatoare.

Tinând seama de atribuțiile sporite ce se preconizează a fi date centralelor industriale și întreprinderilor în domeniul aprovizionării și desfacerii, este necesar să se extindă relațiile contractuale directe între producător și consumator. O atenție deosebită va trebui acordată dezvoltării contractelor de lungă durată mai ales la produsele care fac obiectul unor relații permanente sau care au un ciclu lung de fabricație.

Ministerele, organele locale, întreprinderile, vor trebui să dispună de mai multă independență în producerea unor materiale necesare activității economice, să acorde mai multă atenție valorificării resurselor interne și a strategiilor lor în circuitul producției, pentru îmbunătățirea generală a aprovizionării tehnico-materiale.

Este necesar să se urmărească rezolvarea în timpul cel mai scurt a acestor probleme care prezintă importanță deosebită pentru îndeplinirea planurilor de stat, pentru satisfacerea la un nivel mai înalt a cerințelor economiei noastre naționale.

4. Rolul sistemului financiar-bancar

În cadrul măsurilor supuse aprobării Conferinței Naționale în scopul ridicării eficienței economice în toate sectoarele de activitate, un loc central ocupă propunerile cu privire la mai bună utilizare în economia noastră a fondurilor și creditului.

Proiectul de Directive supus dezbaterii Conferinței prevede măsurile pentru îmbunătățirea organizării sistemului financiar-bancar, pentru ridicarea rolului controlului financiar în viața economică, pentru mai bună întocmire și urmărirea a planului financiar centralizat. Se prevede largirea sferelor de folosire a creditului în finanțarea activității economice, dezvoltarea relațiilor directe dintre întreprinderi și unitățile bancare, tratarea diferențiată pe calea cre-

ditului și dobânzilor a întreprinderilor cu rezultate bune față de cele care desțosează o activitate nesatisfăcătoare. Sistemul de finanțare a întreprinderilor trebuie să creeze condiții pentru creșterea rolului beneficiului, creditului și dobânzilor în activitatea economică, pentru folosirea cu răspundere sporită a fondurilor proprii și împrumutate, pentru perfecționarea gestiunii economice.

Finanțarea investițiilor se va asigura din resurse bugetare, din mijloacele proprii ale unităților economice și prin credite bancare. Investițiile pentru construirea de noi întreprinderi, combinate și uzine, precum și cele pentru dezvoltarea activității economice, dezvoltarea relațiilor directe dintre întreprinderi și unitățile bancare, tratarea diferențiată pe calea cre-

șterii și dobânzilor a întreprinderilor cu rezultate bune față de cele care desțosează o activitate nesatisfăcătoare. Sistemul de finanțare a întreprinderilor trebuie să creeze condiții pentru creșterea rolului beneficiului, creditului și dobânzilor în activitatea economică, pentru folosirea cu răspundere sporită a fondurilor proprii și împrumutate, pentru perfecționarea gestiunii economice.

Finanțarea investițiilor se va asigura din resurse bugetare, din mijloacele proprii ale unităților economice și prin credite bancare. Investițiile pentru construirea de noi întreprinderi, combinate și uzine, precum și cele pentru dezvoltarea activității economice, dezvoltarea relațiilor directe dintre întreprinderi și unitățile bancare, tratarea diferențiată pe calea cre-

șterii și dobânzilor a întreprinderilor cu rezultate bune față de cele care desțosează o activitate nesatisfăcătoare. Sistemul de finanțare a întreprinderilor trebuie să creeze condiții pentru creșterea rolului beneficiului, creditului și dobânzilor în activitatea economică, pentru folosirea cu răspundere sporită a fondurilor proprii și împrumutate, pentru perfecționarea gestiunii economice.

Finanțarea investițiilor se va asigura din resurse bugetare, din mijloacele proprii ale unităților economice și prin credite bancare. Investițiile pentru construirea de noi întreprinderi, combinate și uzine, precum și cele pentru dezvoltarea activității economice, dezvoltarea relațiilor directe dintre întreprinderi și unitățile bancare, tratarea diferențiată pe calea cre-

5. Îmbunătățirea sistemului de formare a prețurilor

Un rol de mare importanță pentru perfecționarea activității economice, pentru ridicarea eficienței producției și circulației, pentru buna funcționare a întregului mecanism economic și social îl are îmbunătățirea sistemului de formare a prețurilor. Unul din neajunsurile principale ale sistemului de prețuri din țara noastră constă în faptul că o serie de prețuri se stabilesc fără a se ține seama de cheltuielile sociale încorporate în produsele respective, desconsiderând criteriile legitime care continuă să acționeze. Intr-o formă sau alta, în orice economie bazată pe producția de mărfuri. Or, numai în cadrul unor prețuri just stabilite, întreprinderile au posibilitatea să acționeze pentru reducerea prețului de cost, pentru creșterea rentabilității și înălțarea pierderilor la unele produse.

Problema hotărâtoare de fond, în legătură cu situația prețurilor în economia noastră este scăderea continuă a cuantumului cheltuielilor de producție, a consumului de materiale și forță de muncă, creșterea productivității muncii, a căror urmare trebuie să fie reducerea continuă a prețului de cost — elementul fundamental de care depinde eficiența întregii economii. Aceasta este singura cale de scădere a prețurilor de vânzare, de înfăptuire a politicii partidului de ridicare a nivelului de trai al populației, de creșterea salariului real, de satisfacere tot mai largă a cerințelor materiale și spirituale ale maselor populare.

Ani de-a rândul s-a susținut în mod greșit că în societatea socialistă prețul nu mai are o funcție economică importantă, el putând fi stabilit de organele de stat la liberul arbitru, independent de cuantumul cheltuielilor sociale. Asemenea teorii nu pot avea decât consecințe negative în viața economică. În întreaga operă de construire a socialismului, întreprinderile nu pot fi interesate să depună eforturi pentru lichidarea pierderilor, pentru

reducerea consumurilor, pentru obținerea de beneficii, în condițiile în care, oricât de scump ar produce, statul suportă diferența de la buget, fixează prețuri artificiale, sub cheltuielile reale de producție.

Existența unor prețuri nefundamentate din punct de vedere economic îngreunează în mod considerabil analiza conținutului de cheltuieli sociale încorporate în produse, stăpânește lupta pentru ridicarea productivității muncii sociale, pentru scăderea consumurilor materiale în producție, împiedică estimarea reală a rezultatelor activității fiecărei întreprinderi. Proiectul de Directive prevede măsuri pentru a se pune capăt cu hotărâre acestor stări de lucruri, pentru așezarea prețurilor produselor pe criterii economice, în funcție de cheltuielile sociale de producție, atât în ramurile producătoare de mijloace de producție, cât și în cele de bunuri de consum.

Se preconizează, de asemenea, o mai mare mobilitate și operativitate în modul de stabilire a prețurilor, de modificare a lor corespunzător schimbărilor survenite în procesul de producție, fără a se lăsa aceasta la discreția elementelor stihnice rezultate din jocul liber al pieței.

Îmbunătățirea sistemului de formare a prețurilor trebuie să asigure, totodată, aplicarea la scară întregii economii a unei politici unitare, pe baza directivelor partidului și statului, a intereselor generale ale societății. Prețurile și tarifele, în speță prețurile cu amănuntul, pentru produsele și serviciile de bază din economia națională vor fi stabilite de stat pe plan central, iar în unele cazuri se va fixa plafonul maxim al acestor prețuri. În același timp, statul va stabili prin plan cantitățile obligatorii ce vor trebui produse și desfăcute din sortimentele de mărfuri ieftine, avînd permanent în vedere satisfacerea intereselor tuturor categoriilor populației consumatoare, creșterea continuă a salariului real al celor ce muncesc din patria noastră.

6. Ridicarea eficienței economice — sarcină centrală în etapa actuală

Stimam tovarășii,

Principalul obiectiv pe care îl urmăm prin înfăptuirea măsurilor de perfecționare a conducerii, organizării și planificării economice este asigurarea condițiilor pentru creșterea continuă a eficienței activității productive în toate ramurile și întreprinderile.

În anii construcției socialiste am obținut succese de seamă în valorificarea resurselor materiale și de muncă ale țării. Industria și cele-

alte ramuri cunosc ritmuri înalte de dezvoltare, an de an realizată economică se soldează cu activități tot mai bune, cu însemnate acumulări bănești. Comparăm însă rezultatele noastre cu realizările celor mai bune pe plan mondial, constatăm că la noi există încă importante rămăniți în urmă tocmai la asemenea indicatori economici

Perfecționarea activității financiare și de credit, ridicarea rolului acestuia în viața economică impune reorganizarea sistemului nostru bancar. Crearea unor bănci specializate pe ramuri — așa cum se arată în proiectul de Directive — permite o analiză mai largă a solicitărilor de credite, face posibilă o rezolvare operativă a acestora, asigură un control mai cuprinzător asupra utilizării fondurilor împrumutate și de fonduri proprii, punând folosii, de asemenea, în continuare, credite pentru mica mecenarie.

Cea mai mare parte a necesarului de mijloace bănești pentru activitatea de producție va fi asigurată prin credite bancare, iar întreprinderile care își încheie activitatea cu rezultate bune vor putea să-și mărească fondurile proprii pe seama reținerii unei părți din beneficiile realizate.

(Continuare în pag. V.)

RAPORTUL

cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale și la îmbunătățirea organizării administrative-teritoriale a României prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pagina a 4-a)

fundamentali cum sint productivitatea muncii, consumurile de materiale, pretul de cost, rentabilitatea. De aceea, asigurând și în viitor un ritm rapid de creștere a volumului producției materiale este imperios necesar să ne preocupăm într-o măsură sporită de eficiența întregii economii. Întreprinderile noastre trebuie să producă mai ieftin, să fabrice mărfuri de calitate superioară, să obțină beneficii crescânde; numai astfel vom reuși ca marile eforturi de construcție pe care le-am depus până acum și pe care le continuăm și de acum înainte să nu fie în interesul societății, al bunăstării poporului.

Conceptia după care una din laturile superiorității economice socialiste ar fi faptul că aceasta își poate permite să finanțeze timp îndelungat producții nerentabile, contravenind în mod flagrant cerințelor dezvoltării noi orânduirii, este expresia unei viziuni economice rudimentare. Încălcarea principiilor rentabilității nu poate să nu se răsfingă mai devreme sau mai târziu, în mod negativ, asupra eficienței economice naționale. În ansamblu, asupra dezvoltării generale a societății. În orinduirea socialistă rentabilitatea nu mai este o chestiune privată a diferitelor întreprinderi, ci o problemă fundamentală a întregii societăți. Orice activitate economică trebuie să corespundă unor cerințe concrete ale societății, să răspundă unor nevoi reale ale vieții materiale și spirituale, a oamenilor, asigurând în același timp creșterea continuă a avuției naționale, sporirea veniturii naționale.

Viața, experiența economică mondială, arată că în ridicarea eficienței un rol primordial îl are rotația și mai rapidă a mijloacelor materiale și bănești, realizarea cu viteză sporită a ciclului banimar-fabrică-bană. Intensificarea rulajului fondurilor, accelerarea includerii tuturor mijloacelor în circuitul economic vor asigura fără îndoială o folosire mult mai bună a potențialului producător al țării, vor îmbunătăți substanțial indicatorii calitativi ai economiei.

În mod deosebit trebuie să ne preocupăm lichidarea neajunsurilor ce se manifestă în domeniul investițiilor. Durata mare a lucrărilor de construcții generează importante pierderi pentru economie, aștrage pe o perioadă îndelungată fonduri considerabile din circuitul economic, are urmări negative asupra recuperării investițiilor, asupra eficienței reproducției largite. Este necesar, de aceea, ca pe viitor să concentrăm mijloacele materiale, financiare și forța de muncă asupra unui număr mai restrâns de obiective pentru a asigura mai bine folosirea acestui potențial și pentru scurtarea termenelor de dare în funcțiune a noilor capacități de producție.

Se impune, de asemenea, ca ministerele, centralele și întreprinderile, toate unitățile productive și la măsurile pentru mai bună folosire a utilităților, pentru extinderea mecanizării și automatizării proceselor tehnologice, pentru lichidarea îroșirii timpului de lucru și a întreruperilor în procesul de producție, pentru creșterea gradului de calificare și utilizare a forței de muncă, pentru perfecționarea organizării producției și a muncii în vederea ridicării continue a productivității muncii sociale.

Una din sarcinile actuale de cea mai mare însemnătate a organelor de partid și de stat, a unităților economice, a tuturor oamenilor muncii este îmbunătățirea continuă a calității produselor, condiția esențială pentru satisfacerea cerințelor economice naționale, ale producției și consumului, pentru ridicarea nivelului de trai al populației, precum și pentru dezvoltarea comerțului nostru exterior, intensificarea participării României la diviziunea internațională a muncii.

Principala condiție a valorificării cu maximum de randament a potențialului nostru tehnico-economic este promovarea pe scară largă în toate ramurile economiei a cuceririlor științei moderne a conducerii economice, perfecționarea continuă a organizării producției și a muncii. Acțiunea inițiată de partid în cursul acestui an pentru perfecționarea organizării producției și a muncii a determinat o puternică efervescență în toate întreprinderile industriale, o preocupare sporită pentru îmbunătățirea stilului de conducere economică, a scos în evidență o serie de rezerve existente în toate compartimentele activității întreprinderilor. Astfel, au reieșit importante posibilități pentru îmbunătățirea gradului de utilizare intensivă a capacităților, eliminarea locurilor înguste, alcătuirea mai judicioasă a fluxurilor de fabricație, perfecționarea programării producției, raționalizarea transportului intern, organizarea mai bună a locului de muncă. A rezultat, de asemenea, necesitatea unei preocupări sporite pentru utilizarea eficientă a timpului de lucru, prin întărirea disciplinei și delimitarea mai precisă a sarcinilor și atribuțiilor tuturor salariaților, prin normarea științifică, a muncii.

În cursul acestui an, o dată cu efectuarea unor teme de analiză și studii în vederea dezvoltării rezervelor interne ale întreprinderilor industriale, au fost adoptate și măsuri pentru punerea lor în valoare. Aplicarea acestor măsuri a contribuit la depășirea simțitoare a sarcinilor planificate pe acest an la producția globală, productivitatea muncii, beneficii. Sint în curs de elaborare propunerii pentru valorificarea acestor rezerve, ceea ce va duce la o creștere substanțială a prevederilor planului cincinal pentru următorii 3 ani. Aș dori să remarc și în fața Conferinței Naționale, deși am subliniat și în plenară, munca bună depusă în această direcție de Ministerul Industriei Ușoare, care a propus un plan suplimentar de producție de circa 11 miliarde lei. Sintem convinși că va fi realizat și că populația va simți acest supliment de producție pe piață. Trebuie spus că această preocupare remarcă la toate ministerele, și sintem convinși că nici celelalte nu vor rămâne mai puțin decît Ministerul Industriei Ușoare. Le vom aprecia atunci cînd vor face astfel de propuneri.

Îmbunătățirea organizării producției și a muncii constituie o necesitate imperioasă nu numai în industrie, ci în toate ramurile economiei naționale. Se impune ca această agilitate să fie extinsă în construcții-montaj, în transporturi, în agricultură și comerț, în activitatea de prestări de servicii și în alte sectoare, astfel încît fiecare întreprindere să fie organizată și condusă pe baze raționale, cu maximum de eficiență.

Esențială în reușita acțiunii de perfecționare a organizării producției și a muncii este studierea tuturor laturilor procesului de producție și în special a punctelor critice existente în organizarea internă a întreprinderilor. Ministerele, organele centrale, unitățile de producție trebuie să se ocupe de perfecționarea organizării producției și a muncii nu ca de

o problemă de campanie, ci ca de un proces continuu, determinat de condiții obiective, de schimbările care au loc permanent în structura și calitatea mijloacelor de producție, în calificarea forței de muncă, în evoluția nevoilor societății, ca de o sarcină careia trebuie să i se acorde o atenție neșlăbită, zi de zi.

Trăsătura caracteristică a revoluției tehnico-științifice contemporane este împletirea tot mai strînsă a științei cu producția, aplicarea rezultatelor cercetării științifice în industrie, agricultură, transporturi, în toate ramurile economice, în organizarea și dirijarea producției și a proceselor economice. De aceea este necesar să se pună un accent deosebit pe promovarea progresului tehnic în toate sectoarele activității productive, de modernizarea uneltelor de producție și a proceselor tehnologice, care asigură importante economii de muncă socială.

Avînd în vedere rolul uriaș pe care îl joacă știința în societatea contemporană, partidul acordă o mare atenție dezvoltării activității de cercetare științifică în țara noastră, progresul științei românești în pas cu cuceririle științei mondiale. Crearea Consiliului Național al Cercetării Științifice — organ de stat însărcinat să coordoneze întreaga activitate de cercetare — elaborarea pentru prima dată a unui program de perspectivă a cercetării științifice cuprinzînd perioada 1966—1970, au creat cadrul favorabil unei mai eficiente concentrări a forțelor noastre științifice spre direcțiile de care depinde mersul înainte al economiei și culturii românești. Experiența acumulată în această perioadă evidențiază necesitatea continuării măsurilor de perfecționare a formelor organizatorice ale cercetării științifice, a îndrumării și coordonării activității de cercetare, în vederea creșterii contribuției oamenilor de știință la soluționarea problemelor tot mai complexe ale dezvoltării construcției socialiste.

Este necesar să înțelegem, tovarăși, că trebuie pus capăt o dată actualii fărîmături a activității de cercetare, împărțirii forțelor științifice la Academia, la ministere, în învățămînt și să le unim pentru a rezolva mai rapid cerințele legate de mersul înainte al economiei noastre. Noi avem oameni de știință minunați! Unindu-și eforturile, ei ar putea soluționa de cîteva ori mai multe problemele la care lucrează în prezent în mod dispersat 3—4 institute sau cercetători izolați. Lucrăm într-o economie socialistă și vorbim mult despre aceasta, de aceea, într-adevăr, și aici trebuie să realizăm o conducere planificată și consistentă. Fîind vorba de știință, cu atît mai mult aici trebuie să acționăm și conștient și planificat.

Este necesară unirea eforturilor tuturor institutelor de cercetare — a laboratoarelor uzinale, a institutelor departamentale și din cadrul centralelor industriale, ale Academiei Republicii Socialiste România și din învățămîntul superior, a tuturor forțelor științifice, în vederea rezolvării problemelor majore legate de progresul tehnic în economie, de creșterea potențialului nostru material, de satisfacerea cerințelor mersului înainte a României pe calea socialismului.

Îmbunătățirea muncii științifice impune perfecționarea organizării rețelei unităților de cercetare și a sistemului de finanțare a acestei activități, legarea ei mai strînsă de nevoile producției, ale întregii vieți economice și sociale.

8. Colaborarea și cooperarea economică și tehnico-științifică internațională

Expresie a cerințelor obiective ale progresului contemporan, colaborarea și cooperarea economică, tehnico-științifică și culturală internațională au un rol tot mai important în viața economică și socială a tuturor țărilor. Schimburile economice multilaterale, precum și cooperarea în producție între țări contribuie la o mai bună valorificare a potențialului material și uman al fiecărei națiuni, la mai bună cunoaștere și înțelegere reciprocă între popoare, servind cauzii păcii și securității internaționale.

Pornind de la aceste considerații principale și apăsînd cu consecvență o politică de dezvoltare complexă și în ritmul sustinut al economiei naționale, de sporire a eficienței în toate domeniile producției materiale, partidul și guvernul acordă o atenție deosebită cooperării economice, tehnico-științifice și culturale cu toate țările, fructificării avantajelor participării active a României la diviziunea internațională a muncii.

Construcția noi orînduirii se desfășoară în condiții favorabile ale existenței sistemului mondial socialist, ale colaborării și intrajutorării tovarășești dintre statele acestui sistem, care exercită o influență pozitivă asupra mersului înainte al fiecărei țări socialiste. Superioritatea colaborării dintre statele socialiste constă în faptul că ea permite înflorirea tuturor țărilor, indiferent de stadiul dezvoltării lor economice, imbinînd interesele fiecărei țări în parte cu interesele generale ale sistemului socialist mondial.

Intemeindu-se pe unitatea temelurilor fundamentale, pe comunitatea orînduirii sociale, pe idealul comun al socialismului, comunismului și păcii, legăturile de cooperare și colaborare economică și tehnico-științifică frățească între țările socialiste prezintă o mare importanță pe plan internațional. Relațiile de tip nou înstaurate între statele socialiste nu au precedent în istorie; ele s-au format o dată cu crearea sistemului socialist mondial, avînd un caracter diametral opus celor statornicite de secole în lumea burgheză, bazate pe dreptul celui puternic asupra celui slab. Afirmîndu-se ca un mod nou de conlucrare între state libere și suverane,

relațiile între țările socialiste sint menite să ofere un model de raporturi echitabile între popoare. Deșigur, în mod firesc, relațiile dintre țările socialiste parcurg un proces de perfecționare, conștinutul cooperării și colaborării îmbogățindu-se continuu, potrivit condițiilor de dezvoltare a fiecărei țări, cerințelor întăririi sistemului mondial socialist.

Pornind de la rolul pe care-l au aceste legături în întărirea potențialului economic al fiecărei țări și al sistemului socialist în ansamblu său, România a dezvoltat și dezvoltă continuu relațiile de colaborare și schimburi economice și tehnico-științifice cu toate statele socialiste. În acest spirit, țara noastră dezvoltă legăturile economice, tehnice și științifice cu statele membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, potrivit prevederilor statutare și principiilor fundamentale ale raporturilor dintre țările socialiste.

Totodată, pe măsura dezvoltării sale economice, țara noastră extinde schimburile multilaterale cu alte state avînd orînduirii sociale diferite. În ultimii ani, relațiile economice, schimburile comerciale, colaborarea științifică și culturală a României cu țările din vestul Europei, ca și de pe alte

continente, s-au lărgit și intensificat în interesul tuturor părților, al cauzei progresului și păcii în lume. Țara noastră dezvoltă continuu relațiile de colaborare prietenească cu țările în curs de dezvoltare, sprijinînd eforturile lor îndreptate spre apărarea independenței naționale, spre dezvoltarea de sine stătătoare pe calea progresului economic și social. Împotriva imperialismului și neocolonialismului.

Ținînd seamă de rolul și importanța tot mai mare a cooperării economice și tehnico-științifice în condițiile adîncirii continue a diviziunii internaționale a muncii și ale revoluției tehnico-științifice contemporane, Comitetul Central al partidului a stabilit în cursul acestui an principiul care trebuie să stea la baza extinderii colaborării și cooperării lumânînd cu alte țări. În cadrul cooperării economice și tehnico-științifice internaționale, țara noastră promovează forme variate, printre care construirea în comun a unor obiective economice, cooperarea în producție și în domeniul desfaceții, conlucrarea tehnico-științifică în legătură cu teme și obiective de interes comun și altele.

În acest spirit România a adresat propunerii de cooperare statelor socialiste, propunerii care fac obiectul unor discuții bilaterale; în același timp sint în curs tratative cu alte țări pentru încheierea unor înțelegeri de cooperare în diferite domenii. Mersul tratativelor cu diferite țări pun tot mai pregnant în evidență posibilitățile mari existente în această direcție, îndreptate spre dezvoltarea cooperării internaționale.

Colaborarea și cooperarea internațională trebuie să servească interesele tuturor părților, să contribuie la crearea unei mai mari stabilități în relațiile economice, să permită o accentuare a specializării în producție și desfaceții, să faciliteze planificarea economică de perspectivă. Un rol deosebit de important îl au în această direcție acordurile economice de lungă durată. Țara noastră are asemenea acorduri cu țări socialiste și cu un șir de alte țări, ele constituind o temelie trainică pentru dezvoltarea reciproce avîntoasă. În perspectivă, a schimburilor comerciale. Conducerea partidului și statul consideră necesar ca și în viitor organele noastre economice să acorde atenție extinderii practicii acordurilor de lungă durată cu alte țări. Ele trebuie să studieze cu spirit de răspundere toate posibilitățile existente pentru asigurarea respectării cu rigurozitate a angajamentelor reciproce pe care și le asumă părțile în cadrul acestor acorduri. Acest lucru este cu atît mai necesar, cu cît în practică, uneori, prevederile acordurilor de lungă durată nu sint întotdeauna respectate, ceea ce diminuează importanța acestor acorduri și aduce daune nenumărate și altuia dintre parteneri. Revizuirea anuală a acordurilor și mai ales renunțarea de către o parte sau alta la unele angajamente au influențe negative asupra colaborării și cooperării economice, împletăzind asupra planificării economice în perspectivă. Este de înțeles că în asemenea cazuri este pusă sub semnul întrebării însăși valabilitatea acordurilor de lungă durată, și, mai ales, se creează impresia că respectarea lor este în funcție de momente conjuncturale. Este necesar ca în practica relațiilor dintre state, existența deosebirilor de păreri într-o problemă sau alta să nu afecteze colaborarea și cooperarea economică, acestea să se întemeieze în mod efectiv pe principii și criterii economice.

Perfecționarea formelor cooperării internaționale constituie o preocupare susținută și pe deplin justificată în numeroase țări. Pentru realizarea acestor deziderate se cere însă să nu se în do-rințele drept realității, să se evite

orice încercare de a introduce forme care nu corespund actualului stadiu de dezvoltare economică și social-politică. Viața demonstrează că încă pentru multă vreme de aici înainte cooperarea între state trebuie să se bazeze pe principiul dezvoltării independente a fiecărei economii naționale și că nici o formă care duce la încălcarea acestui principiu nu este și nu poate fi viabilă.

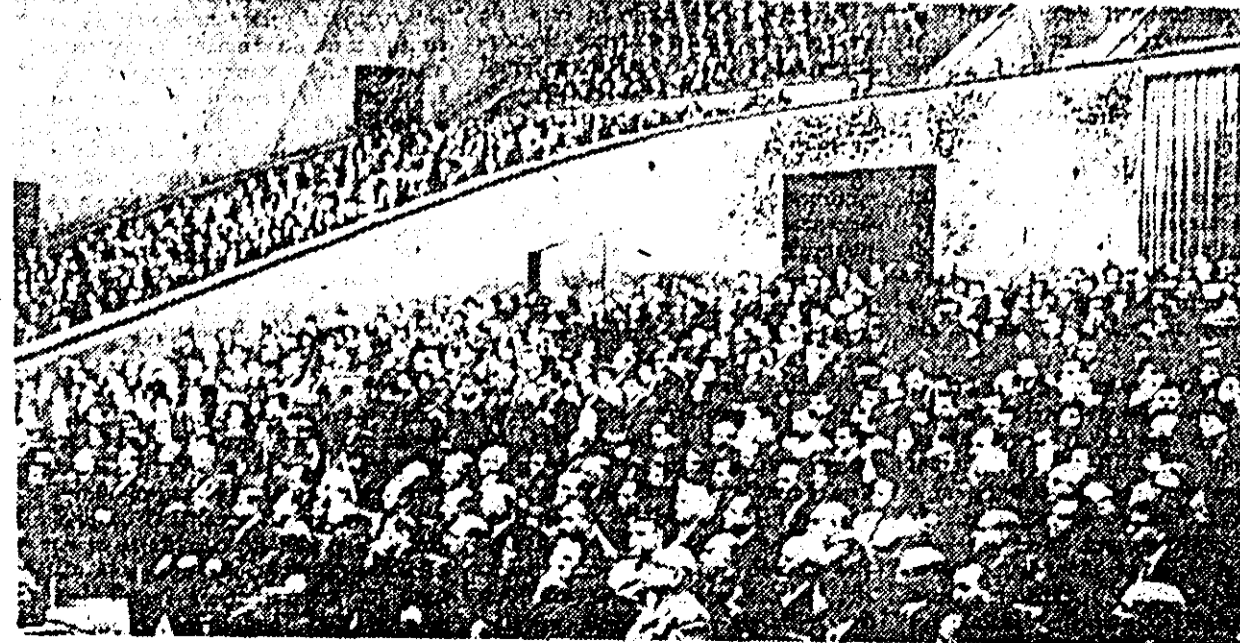
Dezvoltarea independentă a fiecărei economii naționale nu duce la izolare ci, dimpotrivă, înflorirea fiecărei țări libere și suverane permite extinderea continuă a colaborării și cooperării economice între țări. Eforturile nesăbuite pentru propagarea materială și spirituală a poporului, pentru înflorirea orînduirii socialiste, nu pot fi în nici un caz interpretate ca o poziție de închistare naționalistă, ca o ignorare a intereselor cauzelor generale a socialismului. Dimpotrivă, cu cît fiecare țară socialistă devine mai puternică și înfloritoare, cu cît fiecare partid comunist rezolvă mai bine problemele construcției noi orînduirii, cu atît este mai puternic întregul sistem mondial socialist, este mai trainică solidaritatea internațională, mai vie influența socialismului în lume.

Preocuparea pentru dezvoltarea economică și socială a țării este, în condițiile orînduirii socialiste, una din obligațiile primordiale ale partidului comunist. Neîndeplinirea acestei misiuni diminuează forța de avangardă a partidului comunist în viața socială, reduce rolul său de conducător al operei de construire a socialismului, dăunînd totodată solidarității internaționale, cauzei colaborării multilaterale între statele socialiste. De aceea, imbinînd în mod just interesele naționale cu interesele generale ale sistemului mondial socialist, partidul nostru militează pentru dezvoltarea multilaterală a țării, preocupîndu-se în același timp de lărgirea colaborării internaționale cu țările socialiste, spre binele fiecărei țări și al cauzelor generale a socialismului și păcii.

Adîncirea diviziunii muncii în lumea contemporană determină creșterea rolului comerțului exterior în viața economică a țării. Dispunînd de resurse materiale și financiare crescînde, de un potențial economic aflat în plin progres, România întreprinde relații economice cu peste 100 de țări, în parte activă la circuitul mondial al valorilor materiale și spirituale. Dinamismul comerțului nostru exterior este caracterizat de creșterea de circa 6,5 ori, între anii 1950—1967, a volumului schimburilor comerciale. Paralel cu creșterea susținută a volumului, se îmbunătățește structura comerțului nostru exterior, calitatea mărfurilor românești, crește eficiența schimburilor economice. În vederea sporirii în continuare a volumului comerțului exterior al țării noastre este necesară desfacețurarea unei activități susținute pentru cunoașterea amănunțită a cerințelor pieței externe, pentru adaptarea mai operativă a producției la aceste cerințe. În acest scop se prevăd măsuri pentru înlăturarea fenomenelor de centralism excesiv existente în activitatea de import și export, trecerea unei mari părți din activitățile de comerț exterior în atribuțiile ministerelor, centralelor industriale și ale unor întreprinderi, stabilirea unor legături directe, mai operative, între unitățile economice și clienții străini.

Ministerul Comerțului Exterior îi revine sarcina să îmbunătățească coordonarea unitară a schimburilor și legăturilor economice ale României cu alte țări, să se ocupe cu mai multă competență de problemele majore ale activității de comerț exterior, cum sint: orientarea geografică a schimburilor, structura exportu-

(Continuare în pagina a 6-a)

Aspect din sala Palatului în timpul Conferinței Naționale.

RAPORTUL

cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale și la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pagina a 5-a)

lul, realizarea balanței de plăți externe, cooperarea economică, procurarea mijloacelor de plăți și altele. Ministerul Comerțului Exterior trebuie să asigure controlul respectării legilor privind importul și exportul în toate unitățile

economice, aplicarea consecventă în comerțul exterior a politicii partidului și guvernului.
Pe măsura creșterii potențialului material și spiritual al țării, a dezvoltării multilaterale a economiei naționale, se creează condiții tot mai bune pentru lărgirea și intensificarea colabo-

rării și cooperării economice și tehnico-stiințifice a României cu țările socialiste frățesti, cu toate statele lumii, în interesul mersului înainte al poporului român, al progresului general al societății, spre folosul cauzii păcii, prieteniei și încrederii între popoare.

IV.

Creșterea venitului național și ridicarea nivelului de trai

Stimați tovarăși,

Încă de la înființarea sa, partidul și-a consacrat energia și puterea de luptă fărâșirii unei societăți eliberată de exploatare și asuprire. Împlinirii aspirațiilor de veacuri ale maselor spre o viață mai bună, liberă și demnă, spre afirmarea și dezvoltarea nestăpânită a talentelor și aptitudinilor fiecărui om al muncii. Continua îmbunătățire a condițiilor de viață materială și spirituală ale poporului reprezintă scopul suprem al întregii activități politice și organizatorice pe care a desfășurat-o partidul nostru de la eliberarea țării, sensul major al planurilor de edificare economică și socială pe care le-a elaborat, al programului stabilit de Congresul al IX-lea.

rind satisfacerea în condiții tot mai bune a nevoilor crescînde ale economiei și ale populației.

Cu toate rezultatele pozitive obținute, nivelul absolut al venitului național pe locuitor continuă să fie încă la noi inferior celui din țările dezvoltate din punct de vedere economic; mai avem de lăsat încă un decalaj important pentru a ajunge din urmă țările avansate, pentru a asigura un grad înalt de civilizație materială și spirituală poporului român. Tocmai de aceea Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a hotărât continuarea eforturilor pentru dezvoltarea multilaterală a economiei țării, pentru punerea în valoare la un nivel superior a resurselor de care dispune poporul nostru în toate domeniile. În scopul progresului general al societății al ridicării nivelului de viață al celor ce muncesc.

Problema fundamentală de care depinde realizarea acestei politici de propășire economică a țării și de prosperitate a maselor o constituie stabilirea justă a proporțiilor între fondul de acumulare și cel de consum, imbinarea armonioasă a (telurilor imediate și de perspectivă ale societății.

Întreaga istorie a umanității demonstrează în mod incontestabil că asigurarea unui adevărat progres economic și social este de neconceput fără realizarea unor acumulări sistematice în scopul progresului continuu a proporțiilor producției.

Realizarea unui ritm susținut al investițiilor constituie un imperativ esențial mai ales în epoca contemporană, caracterizată prin nevoia înlocuirii și modernizării rapide a mijloacelor fixe, prin introducerea în producție a cuceririlor științifice și tehnice. În același timp trebuie subliniat că în condițiile dezvoltării furtoase a forțelor de producție, ale progresului tehnico-stiințific, acumulările se materializează din ce în ce mai rapid în creșterea volumului de bunuri materiale. În îmbunătățirea standardului de viață al societății.

Este deosebit de semnificativ faptul că țările dezvoltate ale lumii realizează în prezent o rată înaltă a acumulării. În 1966, ponderea acumulării în venitul național a reprezentat circa 26 la sută în U.R.S.S., și peste 20 la sută în Republica Democrată Germană. Ponderea investițiilor în produsul intern brut a fost în 1965 de 17 la sută în Statele Unite ale Americii, 18 la sută în Anglia, 22 la sută în Franța, 19 la sută în Italia, 27 la sută în Republica Federală a Germaniei și peste 30 la sută în Japonia.

În ce privește țările în curs de dezvoltare, alocarea unor importante părți din venitul național pentru acumularea constituie o necesitate obiectivă a asigurării progresului economic rapid. Fără aceasta nu e de conceput reducerea rămănișii în urmă față de țările dezvoltate, ridicarea bunăstării poporului.

Pentru țara noastră, care are de recuperat un important decalaj față de alte state, înființarea consecventă a unui amplu program de investiții, menținerea unei rate înalte a acumulării constituie un imperativ vital, de prim ordin. Aceasta este condiția hotărâtoare de care depinde posibilitatea de a ține pasul cu competiția ce se desfășoară pe plan mondial în domeniul dezvoltării economice și sociale, de a asigura ridicarea gradului de civilizație al societății, satisfacerea în tot mai bune condiții a nevoilor materiale și spirituale ale

maselor, construirea socialismului și comunismului.

Concepțiile consumatoriste, nesocotirea rolului hotărâtor al acumulării în dezvoltarea socială contravin intereselor progresului neîntrerupt al orînduirii noastre socialiste. Diminuarea acumulărilor nu ar face decât să îngusteze baza reproducției lărgite, ar avea serioase consecințe negative asupra dezvoltării economice a țării, ar determina înclinarea dinamică a venitului național. În cele din urmă acesta s-ar așeză și s-ar frînge asupra consumului care, din cauza lipsei de resurse economice, ar spori din ce în ce mai lent și apoi ar stagna. În condițiile dezvoltării contemporane a forțelor de producție, neglijarea acumulării, a creșterii avuției naționale, ar plasa România la periferia progresului economic și tehnico-stiințific.

Politica de alocare a unei părți însemnate din venitul național pentru reproducția lărgită corespunde altui interes al generațiilor prezente și al celor viitoare. Cinstim cu recunoștință pe înaintașii care, în pofida condițiilor vitrege social-politice în care au trăit, au luptat pentru eliberarea națională și socială, au asigurat, cu prețul a nemăsurate jertfe și sacrificii, păstrarea ființei naționale a poporului, progresul neîntrerupt al țării. În fruntea poporului, în lupta pentru progres s-au aflat forțele înaintate ale societății care, militând pentru îmbunătățirea vieții celor mulți, pentru înființarea aspirațiilor de mai bine ale vremii lor, se simțeau pătrunși de un înalt spirit de răspundere pentru viitorul patriei. Iși închinau viața idealului măreț al fericirii poporului și a generațiilor viitoare. Asigurarea desfășurării cu succes a procesului de industrializare, modernizarea agriculturii și a celorlalte ramuri economice, înființarea progresului multilateral al societății, reprezintă pentru noi, pentru fiecare cetățean al patriei, o înaltă obligație față de destinele României socialiste. Muncind cu elan, înghițind an de an (ara, ne îndeplinim o datorie sacră față de înaintași, față de generațiile prezente, cit și față de viitorime, față de ziua de mîine a patriei noastre — comunismul.

Politica dezvoltării acumulărilor pentru asigurarea reproducției socialiste lărgite în ritm susținut are repercusiuni directe asupra vieții prezente a poporului nostru, exercită efecte deosebite de pozitive asupra existenței tuturor categoriilor de oameni ai muncii, reprezintă sursa măsurilor succesive luate de partid și de stat pentru creșterea veniturilor salariaților. Dezvoltarea continuă a forțelor de producție angajează permanent noi și noi contingente de oameni în diferite sectoare ale economiei naționale, și în special în ramurile moderne cu o tehnicitate ridicată, determinînd ridicarea calificării și a gradului general de cultură al unor mase largi de cetățeni. Aceasta face să sporească venitul mediu pe locuitor, să crească câștigurile familiilor care cuprind un număr tot mai mare de salariați, să se ridice venitul real pe ansamblul populației țării.

Creșterea avuției naționale și implicat a volumului venitului național are drept urmare faptul că valoarea absolută a părții consacrate consumului din venitul național a crescut progresiv. O analiză asupra modului de constituire și utilizare a fondului de consum în ultimii 17 ani reliefează faptul că în anul 1987 fondul de consum pe locuitor este de peste 2,5 ori mai mare decît în 1950. Pe această ba-

ză partidul și statul au adoptat sistematic măsuri de sporire a salariilor nominale, de scădere a prețurilor cu amănuntul, de creștere a cheltuielilor social-culturale, destinate satisfacerii cerințelor de progres ale vieții sociale.

În politica de repartizare a fondului de consum partidul nostru acordă o atenție deosebită stabilirii unei proporții judicioase între veniturile individuale directe ale oamenilor muncii provenite din repartiția după muncă, și cele primite din fondurile sociale. Creșterea ponderii veniturilor directe va asigura înțărirea rolului stimulator al retribuțiilor sociale după muncă, permițînd totodată fiecărui cetățean să-și gospodărească mai bine bugetul, pentru satisfacerea unor necesități social-culturale, pentru a beneficia de diferitele servicii publice, așezate pe baze economice.

Veniturile directe rezultate în urma aplicării principiilor socialiste de distribuție constituie în ultimă instanță sursa esențială de existență a fiecărei familii, de satisfacere a necesităților vieții cotidiene. De aceea, cea mai mare parte a fondului de consum — circa 90 la sută — este destinată acoperirii veniturilor individuale concretizate în salariile muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și ale celorlalte categorii de salariați. În veniturile individuale ale țărănimii. Este știut că, pe baza hotărîrilor Congresului al IX-lea, anul acesta au fost luate noi măsuri pentru sporirea veniturilor individuale ale salariaților, al căror rezultat principal este faptul că salariul tarifar minim s-a ridicat la 700 lei. Plenara din octombrie a Comitetului Central al Partidului Comunist Român a hotărât să continue în mod egalizat acțiunea de majorare generală a salariilor în medie cu 12,3 la sută, care va cuprinde pînă în anul 1970 toate categoriile de salariați. Aceasta va permite ca la sfîrșitul cincinalului salariul mediu să ajungă la circa 1.400 lei, față de 1.115 lei cit era în 1965.

Noul sistem de salarizare va pune pe baze mai eficiente și mai stimulatoare retribuția socialistă a oamenilor muncii în funcție de cantitatea, calitatea și importanța socială a muncii prestate. Acest sistem se întemeiază pe creșterea ponderii salariului tarifar și reducerea câștigurilor fluctuante, ceea ce va da mai mare stabilitate salariului oamenilor muncii, condiționînd veniturile de o gamă mai largă de atribuție cantitativă și calitativă ale muncii, de calificare și inițiativă, de aportul pe care-l aduce la dezvoltarea producției. La bunul mers al activității sectorului în care lucrează. Se va reduce astfel, totodată, dependența veniturilor salariaților de unele criterii subiective de apreciere, posibile în condițiile vechilor reglementări a acordării premiilor, în care un rol hotărâtor îl avea opinia șefului ierarhic. Mal strîns legat de gradul aportului în producție, ce deosebite la realizarea indicatorilor calitativi, sistemul premial va exercita un rol sporit în ridicarea eficienței economice a producției.

Perfecționarea continuă a repartiției în funcție de cantitatea și calitatea muncii face necesară îmbunătățirea continuă a criteriilor și mijloacelor de măsurare a muncii, a eforturilor depuse în producție și în viața socială.

În societatea socialistă în care avuția națională aparține întregului popor, o deosebită importanță capătă întărirea răspunderii și exigenței față de muncă, față de administrarea și gospodărirea bunurilor materiale în toate ramurile economice, în toate sectoarele de activitate. Aceasta impune ca o dată cu stimularea materială a celor care-și îndeplinesc în bune condiții sarcinile sociale, să se introducă principiul ca cel care nu-și face datoria, nu-și realizează sarcinile, irosece bunurile poporului, să resimtă în mod direct și material consecințele atitudinii lor. Este nejust și contrar criteriului socialist de retribuție, ca de pe urma neglijențelor și a lipsurilor unor salariați să fie prejudiciat avutul obștesc, să sufere întreaga obiectivitate.

Asigurînd creșterea continuă a ponderii fondului destinat veniturilor individuale ale salariaților, statul socialist se îngrijește totodată de creșterea fondului social de consum menit să asigure finanțarea unor lucrări de care depinde ridicarea nivelului general de civilizație, progresul material și spiritual al întregii societăți. Cheltuielile făcute de stat în aceste domenii se răsfrîng în mod indirect asupra condițiilor de viață ale fiecărui cetățean. Amploarea eforturilor pe care le face statul pentru finanțarea învățămîntului, activității științifice, culturale, de ocrotire a sănătății și altor nevoi sociale, rezultă din faptul că aceste cheltuieli se ridică la aproape un sfert din totalul cheltuielilor noastre bugetare.

Fonduri considerabile alocat anual statul pentru dezvoltarea construcției de locuințe — acțiunea de a amplora fără precedent în țara noastră, care a contri-

buit la îmbunătățirea condițiilor de viață ale unui mare număr de cetățeni. Creșterea veniturilor populației a permis ca în cursul acestui an să se aducă modificări regimului de plată al chirilor, introducîndu-se principiul gestiunii economice în gospodărirea fondului de locuințe, care va duce la lichidarea pierderilor mari suportate de la bugetul statului datorită nivelului extrem de scăzut al chirilor. Menținerea actualului sistem de gospodărire a spațiului locativ ar fi fost de natură să genereze dificultăți crescînde în sporirea și buna întreținere a fondului de locuințe, favorizînd în același timp fenomenele de neglijență în păstrarea locuințelor. Doresc să subliniez cu acest prilej că, deși măsurile adoptate implică unele majorări ale chirilor, necesitatea luării lor a fost just înțeleasă de populația țării, dovedind încă o dată înaltă conștiință a oamenilor muncii. Încrederea cu care întregul popor primește și sprijină măsurile adoptate de partid și guvern corespunzător intereselor sale fundamentale. După cum se știe, la stabilirea noului regim al chirilor s-au prevăzut compensații temporare pentru unele categorii de salariați. Trebuie arătat totodată că în timp ce prin sporul chirilor populația va plăti în plus în anul 1970 circa 700 milioane lei, prin creșterea generală a salariilor ea va beneficia în același an, de venituri suplimentare de peste 10,5 miliarde lei. Există toate condițiile pentru realizarea prevederilor Congresului al IX-lea al partidului în ce privește creșterea în 1970 a salariului real față de 1965 cu aproximativ 25 la sută.

Hotărîrea cu privire la dezvoltarea construcției de locuințe și modificarea regimului chirilor, creează premise pentru rezolvarea în condiții și mai bune în vi-

tor a problemei locative. Statul va aloca și în viitor, din resurse centralizate, fonduri importante pentru dezvoltarea patrimoniului locativ, deținînd și în perioada următoare ponderea dominantă în construcția de locuințe, care vor fi puse la dispoziția celor ce muncesc.

O expresie elocventă a grijii partidului față de cetățeni care prin munca lor au contribuit în decursul anilor la dezvoltarea economică și socială a țării o constituie majorarea pensiilor la toate categoriile de pensionari, aplicarea noului sistem de pensii.

Pe măsura întăririi economice a cooperativelor agricole cresc sistematic și veniturile țărănimii, se îmbunătățesc an de an condițiile de trai ale oamenilor muncii de la sat. Ca urmare a creșterii puterii economice a cooperativelor, a fost posibilă introducerea, din acest an, a pensionării țărănilor cooperativelor. Realizarea cu succes a sarcinilor actualului cincinal în domeniul producției agricole, valorificarea mai deplină a posibilităților agricole noastre socialiste, asigură condițiile necesare pentru înființarea prevederilor de a se mări pînă în anul 1970 cu 20—25 la sută veniturile reale ale țărănimii.

Ca urmare a sporirii producției și a creșterii puterii de cumpărare a populației s-a lărgit și intensificat circulația mărfurilor și corespunzător cu aceasta s-a extins și modernizat rețeaua comerțului interior. O expresie elocventă a creșterii puterii de cumpărare a populației este faptul că vânzările de mărfuri cu amănuntul au sporit cu 75 la sută în perioada 1960—1966. Trebuie spus însă că în comerțul nostru mai dăinuie serioase defecțiuni în modul de satisfacere a cerințelor consumatorilor, că este încă redusă diversitatea unităților comerciale și că nivelul calitativ al serviciilor lăsa încă mult de dorit. Este necesar să se acționeze cu

grea lărgă a cetățenilor la rezolvarea treburilor obștinești. Dezvoltîndu-se armonios, fiecare localitate urbană trebuie să poarte amprenta unei personalități distincte, să exprime trăsăturile epocii noi socialiste. Este necesar să se acorde mai multă atenție proiectării noilor construcții, respectării specificului fiecărei localități, înălțării tendințelor de sălbănzare și uniformizare a orașelor noastre, a fenomenelor de monotonie arhitecturală care dăunează esteticii peisajului nou al țării. Concomitent cu dezvoltarea orașelor, noile măsuri creează condiții pentru ridicarea locuințelor suburbane, asigurînd îmbunătățirea serviciilor, transporturilor publice, indispensabile pentru întărirea stabilității populației respective și îmbunătățirea legăturilor ei cu centrul urban.

Ținînd seama de faptul că în țara noastră circa 60 la sută din totalul populației locuiește în mediul rural, o mare importanță pentru progresul social general prezintă dezvoltarea armonioasă a comunităților și satelor, înflorirea vieții economice și social-politice a acestora. Dezvoltarea localităților rurale și antrenarea lor tot mai activă în circuitul vieții țării noastre, sînt singurii de potențial economic redus al multor comune și sate, de fărîmițarea lor — rezultat al condițiilor istorice în care s-au format de-a lungul vremii. După cum se știe, multe din localitățile rurale au o slabă densitate a vetrei satului, sînt extinse exagerat pe seama terenului agricol; aceasta împiedică amplasarea rațională a obiectivelor economice și social-culturale, realizarea unor lucrări edificare, îngreunează desfășurarea unei vieți cetățenești și culturale susținute.

De aceea, principiile supuse Conferinței prevăd dezvoltarea comunelor ca unități administrative puternice, capabile să asigure cadrul pentru valorificarea intensă a resurselor materiale și umane din mediul rural. Se preconizează stabilirea în perspectivă a unor dimensiuni și densități optime ale comunelor, prin unirea unor comune și sate apropiate, în funcție de condițiile geografice, economice și sociale.

Partidul pornește de la premisa că numai în cadrul unor unități rurale puternice se va putea dezvolta o bază materială corespunzătoare, se vor putea extinde activitățile economice, de producere și prelucrare a produselor agricole, meșteșugurilor, producția de artizanat, ceea ce va contribui la diversificarea producției materiale și la ridicarea gradului de ocupare a forței de muncă din sate. În urma acestei organizări trebuie să se asigure existența în fiecare comună a unei largi rețele de instituții social-

culturale, școală de învățămînt general, cîmîn cultural, bibliotecă publică, cinematograful, dispensar, casă de nașteri, baie, brutărie, magazine, ateliere pentru prestări de servicii etc., — ceea ce va asigura un standard superior de viață populației rurale. Creșterea numărului de intelectuali în comune va contribui, de asemenea, la ridicarea nivelului vieții spirituale de la sat, va face să puzesc în fiecare localitate rurală o activitate culturală tot mai intensă.

În același timp este necesară desfășurarea unei susținute activități de sistematizare a localităților rurale, care să permită determinarea funcțiilor și profilului socio-economic al fiecărei localități, amplasarea rațională a unităților productive și îmbunătățirea legăturilor ei cu centrul urban.

În acest cadru, în viața satelor noastre vor pătrunde mai rapid elementele de civilizație modernă, se va accelera procesul de apropiere (treptată a vieții satului de cea a orașelor — una din condițiile principale ale construirii societății comuniste.

Dezvoltarea orașelor și comunelor, sporirea atribuțiilor acestora fac ca menținerea actualiei înfrînșării administrativ-teritoriale a țării să devină necesară și urgentă. Existența celor două trepte intermediare — regiunea și raionul — îngreunează relațiile dintre organele centrale și unitățile de bază, înfrînză înființarea directivelor centrale, determină o mare dispersare de forțe, generează un volum mare de lucrări funcționărești, duc la umflarea aparatului administrativ. În activitatea regiunilor și raionelor apar multe paralelisme și suprapuneri de atribuții. Propunerile privind îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale, pornind de la necesitatea simplificării administrative,

mai multă operativitate pentru îmbunătățirea formelor de organizare și funcționare a unităților comerciale, pentru extinderea legăturilor directe între producător și consumator, pentru lărgirea atribuțiilor și competenței organelor locale de stat în buna organizare și funcționare a comerțului și serviciilor, pentru ridicarea nivelului de civilizație al deservirii. Se impune îmbunătățirea rețelei comerciale, o mai aprofundată și sistematică studiere a cerințelor pieței în vederea orientării corespunzătoare a producției bunurilor de consum.

Măsurile luate pentru dezvoltarea industriei bunurilor de consum, eforturile ce se vor depune pentru utilizarea tot mai modernă a acestor ramuri, pentru creșterea și diversificarea producției vor asigura îmbunătățirea sistematică în următorii ani a aprovizionării populației cu mărfuri de consum de calitate superioară, într-un sortiment tot mai variat, care să satisfacă în condiții mai bune cererile, exigența și gustul estetic tot mai ridicat al oamenilor muncii.

În vederea aprovizionării mai bune a pieței cu produse de consum și a lărgirii gamei și volumului serviciilor publice, au fost adoptate o serie de măsuri pentru îmbunătățirea sistemului de planificare, aprovizionare și finanțare a industriei locale și a cooperatelor meșteșugărești, pentru stimularea inițiativei locale în satisfacerea mai largă a nevoilor populației.

Concentrîndu-și activitatea în direcția dezvoltării neîntrerupte a forțelor de producție, mobilizînd principalele eforturi materiale și de muncă ale țării în vederea creșterii producției materiale, a progresului rapid al economiei, partidul nostru asigură o trainică temelie ridicării patriei noastre pe noi trepte de progres și civilizație, îmbunătățirii sistematice și multilaterale a vieții întregului popor.

V.

Îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale și sistematizarea localităților rurale

Stimați tovarăși,

Principiile de bază ale îmbunătățirii organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizării localităților rurale, pe care Comitetul Central le supune Conferinței Naționale, sînt legate organic de ansamblul măsurilor referitoare la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, au o deosebită însemnătate pentru dezvoltarea întregii vieți sociale, pentru progresul și înflorirea continuă a patriei noastre socialiste. Aceste principii și măsuri izvorăsc din necesitatea punerii de acord a organizării administrativ-teritoriale cu schimbările calitative de producție și repartizare lor geografică, în dezvoltarea societății, cu modificările ce s-au produs în structura populației, în profilul, dimensiunile și condițiile de viață ale orașelor, comunelor și satelor de pe întreg cuprinsul țării. În aceste condiții, actuala organizare administrativ-teritorială, adoptată cu aproape 20 de ani în urmă, în cu totul alte condiții economice și sociale — avînd două trepte intermediare între centru și unitățile de bază și cuprinzînd o multitudine de unități teritoriale mici — nu mai corespunde cerințelor actuale ale mersului înainte al societății. În același timp se impune rezolvarea într-un mod mai rațional a dezvoltării în perspectivă a rețelei de așezări urbane și rurale, problemă cu implicații largi asupra vieții economice și sociale a țării, asupra creșterii armonioase a tuturor localităților și zonelor patriei noastre. Un asemenea proces complex nu poate fi lăsat să se desfășoare de la sine, ci trebuie dirijat conștient, corespunzător intereselor generale ale dezvoltării societății.

Una din ideile fundamentale ale proiectului de măsuri supus Conferinței este ridicarea rolului și sporirea atribuțiilor orașelor și comunelor — unitățile de bază ale organizării administrativ-teritoriale, în care cetățenii își desfășoară activitatea economică, politică, social-culturală.

Numeroase orașe — devenite centre industriale, comerciale și social-culturale — au capacitatea de a rezolva în mod satisfăcător problemele dezvoltării lor social-economice, de a satisface multiplele cerințe ale locuitorilor. Folosînd atribuțiile sporite pe care le capătă prin noile măsuri, orașele vor trebui să-și îmbunătățească activitatea administrativă, edificare, gospodărească și social-culturală, să asigure o mai judicioasă utilizare a resurselor, folosirea rațională a forței de muncă locale, atra-

gerea largă a cetățenilor la rezolvarea treburilor obștinești.

Dezvoltîndu-se armonios, fiecare localitate urbană trebuie să poarte amprenta unei personalități distincte, să exprime trăsăturile epocii noi socialiste. Este necesar să se acorde mai multă atenție proiectării noilor construcții, respectării specificului fiecărei localități, înălțării tendințelor de sălbănzare și uniformizare a orașelor noastre, a fenomenelor de monotonie arhitecturală care dăunează esteticii peisajului nou al țării. Concomitent cu dezvoltarea orașelor, noile măsuri creează condiții pentru ridicarea locuințelor suburbane, asigurînd îmbunătățirea serviciilor, transporturilor publice, indispensabile pentru întărirea stabilității populației respective și îmbunătățirea legăturilor ei cu centrul urban.

În acest cadru, în viața satelor noastre vor pătrunde mai rapid elementele de civilizație modernă, se va accelera procesul de apropiere (treptată a vieții satului de cea a orașelor — una din condițiile principale ale construirii societății comuniste.

Dezvoltarea orașelor și comunelor, sporirea atribuțiilor acestora fac ca menținerea actualiei înfrînșării administrativ-teritoriale a țării să devină necesară și urgentă. Existența celor două trepte intermediare — regiunea și raionul — îngreunează relațiile dintre organele centrale și unitățile de bază, înfrînză înființarea directivelor centrale, determină o mare dispersare de forțe, generează un volum mare de lucrări funcționărești, duc la umflarea aparatului administrativ. În activitatea regiunilor și raionelor apar multe paralelisme și suprapuneri de atribuții. Propunerile privind îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale, pornind de la necesitatea simplificării administrative,

mai multă operativitate pentru îmbunătățirea formelor de organizare și funcționare a unităților comerciale, pentru extinderea legăturilor directe între producător și consumator, pentru lărgirea atribuțiilor și competenței organelor locale de stat în buna organizare și funcționare a comerțului și serviciilor, pentru ridicarea nivelului de civilizație al deservirii. Se impune îmbunătățirea rețelei comerciale, o mai aprofundată și sistematică studiere a cerințelor pieței în vederea orientării corespunzătoare a producției bunurilor de consum.

Măsurile luate pentru dezvoltarea industriei bunurilor de consum, eforturile ce se vor depune pentru utilizarea tot mai modernă a acestor ramuri, pentru creșterea și diversificarea producției vor asigura îmbunătățirea sistematică în următorii ani a aprovizionării populației cu mărfuri de consum de calitate superioară, într-un sortiment tot mai variat, care să satisfacă în condiții mai bune cererile, exigența și gustul estetic tot mai ridicat al oamenilor muncii.

În vederea aprovizionării mai bune a pieței cu produse de consum și a lărgirii gamei și volumului serviciilor publice, au fost adoptate o serie de măsuri pentru îmbunătățirea sistemului de planificare, aprovizionare și finanțare a industriei locale și a cooperatelor meșteșugărești, pentru stimularea inițiativei locale în satisfacerea mai largă a nevoilor populației.

Concentrîndu-și activitatea în direcția dezvoltării neîntrerupte a forțelor de producție, mobilizînd principalele eforturi materiale și de muncă ale țării în vederea creșterii producției materiale, a progresului rapid al economiei, partidul nostru asigură o trainică temelie ridicării patriei noastre pe noi trepte de progres și civilizație, îmbunătățirii sistematice și multilaterale a vieții întregului popor.

În același timp este necesară desfășurarea unei susținute activități de sistematizare a localităților rurale, care să permită determinarea funcțiilor și profilului socio-economic al fiecărei localități, amplasarea rațională a unităților productive și îmbunătățirea legăturilor ei cu centrul urban.

În acest cadru, în viața satelor noastre vor pătrunde mai rapid elementele de civilizație modernă, se va accelera procesul de apropiere (treptată a vieții satului de cea a orașelor — una din condițiile principale ale construirii societății comuniste.

Dezvoltarea orașelor și comunelor, sporirea atribuțiilor acestora fac ca menținerea actualiei înfrînșării administrativ-teritoriale a țării să devină necesară și urgentă. Existența celor două trepte intermediare — regiunea și raionul — îngreunează relațiile dintre organele centrale și unitățile de bază, înfrînză înființarea directivelor centrale, determină o mare dispersare de forțe, generează un volum mare de lucrări funcționărești, duc la umflarea aparatului administrativ. În activitatea regiunilor și raionelor apar multe paralelisme și suprapuneri de atribuții. Propunerile privind îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale, pornind de la necesitatea simplificării administrative,

mai multă operativitate pentru îmbunătățirea formelor de organizare și funcționare a unităților comerciale, pentru extinderea legăturilor directe între producător și consumator, pentru lărgirea atribuțiilor și competenței organelor locale de stat în buna organizare și funcționare a comerțului și serviciilor, pentru ridicarea nivelului de civilizație al deservirii. Se impune îmbunătățirea rețelei comerciale, o mai aprofundată și sistematică studiere a cerințelor pieței în vederea orientării corespunzătoare a producției bunurilor de consum.

Măsurile luate pentru dezvoltarea industriei bunurilor de consum, eforturile ce se vor depune pentru utilizarea tot mai modernă a acestor ramuri, pentru creșterea și diversificarea producției vor asigura îmbunătățirea sistematică în următorii ani a aprovizionării populației cu mărfuri de consum de calitate superioară, într-un sortiment tot mai variat, care să satisfacă în condiții mai bune cererile, exigența și gustul estetic tot mai ridicat al oamenilor muncii.

În vederea aprovizionării mai bune a pieței cu produse de consum și a lărgirii gamei și volumului serviciilor publice, au fost adoptate o serie de măsuri pentru îmbunătățirea sistemului de planificare, aprovizionare și finanțare a industriei locale și a cooperatelor meșteșugărești, pentru stimularea inițiativei locale în satisfacerea mai largă a nevoilor populației.

Concentrîndu-și activitatea în direcția dezvoltării neîntrerupte a forțelor de producție, mobilizînd principalele eforturi materiale și de muncă ale țării în vederea creșterii producției materiale, a progresului rapid al economiei, partidul nostru asigură o trainică temelie ridicării patriei noastre pe noi trepte de progres și civilizație, îmbunătățirii sistematice și multilaterale a vieții întregului popor.

(Continuare în pagina a 7-a)

RAPORTUL

cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale și la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. VI-a)

prevăd crearea județelor ca unități administrativ-teritoriale intermediare pe care se vor sprijini direct în desfășurarea activității lor. Comitetul Central al partidului și Consiliul de Miniștri. Rezultatul pozitiv esențial al acestor măsuri va fi apropierea conducerii centrale de unitățile de bază, de locul în care se îndeplinesc nemijlocit hotărârile de partid și de stat.

Cuprinzând un teritoriu mai mic decât al actualelor regiuni, având legături directe cu orașele și comunele, județele vor putea asigura rezolvarea mai operativă și mai competentă a problemelor socio-economice din raza lor de activitate. Județele trebuie să fie constituite astfel încât să dispună de o bază economică și social-culturală complexă, să aibă în componența lor orașe și centre industriale, căi de comunicație. La crearea județelor va trebui să se aibă în vedere condițiile geografice, social-politice, componenta națională a populației, legăturile culturale tradiționale, perspectivele de dezvoltare a diferitelor localități. Reședința județului se va afla în orașul care ocupă — pe cât posibil — o poziție geografică centrală pentru a întinde legăturile cu toate localitățile din cuprinsul județului.

Sarcinile de mare răspundere ce vor reveni județelor, orașelor și comunelor impun îmbunătățirea substanțială a activității organelor locale. În conducerea și gospodărirea unităților administrative, sfaturile populare au acumulat o experiență bogată, care va trebui intens valorificată în viitor. În același timp este necesar să se ia măsuri pentru înălțarea unor lipsuri din activitatea sfaturilor populare și a comitetelor lor executive, care derivă din legislația în vigoare, limitând atribuțiile organelor locale și stabilind raporturi greoaie cu organele centrale. Actuala organizare a secțiilor sfaturilor populare — ca aparat al comitetelor executive — îngustează sfera de activitate a acestora, le lipsesc de competență necesară pentru rezolvarea problemelor conducerii unităților locale, a comerțului, învățământului, rețelei de sănătate etc. Ca urmare, se impune elaborarea unei

noi legi de organizare și funcționare a organelor locale, a consiliilor județene, orașenești și comunale, care să definească atribuțiile și competențele tuturor organelor locale, să simplifice și să raționalizeze aparatul administrativ. Consiliile populare județene, orașenești și comunale se vor bucura de o autonomie sporită în desfășurarea întregii lor activități, în organizarea și coordonarea vieții economice și social-culturale locale. Consiliilor le vor reveni largi atribuțiuni și răspunderi în stabilirea măsurilor de dezvoltare economică și edilitar-gospodărească a teritoriului pe care îl administrează, dispunând în acest scop de mijloacele materiale și financiare necesare, de buget propriu. Conducerea economică locală, îndrumarea întreprinderilor, organizațiilor economice și instituțiilor subordonate, vor fi asigurate prin unități organizate pe principiul gestiunii economice.

Consiliile populare vor avea un important rol în organizarea și îndrumarea învățământului, a activității social-culturale în desfășurarea unei intense vieți cetățenești și culturale-artistice pe teritoriul respectiv. Pentru înălțarea acestor atribuții, în locul actualului sistem se vor crea instituții executive, subordonate atât consiliilor populare cât și ministerelor de resort, cu o largă autonomie și răspundere în soluționarea tuturor problemelor din sectorul lor de activitate.

Preocupându-se de dezvoltarea instrucției publice, de ridicarea nivelului cultural al populației, organele administrative locale se vor îngriji de respectarea cu strictețe, în localitățile în care trăiesc naționalități conlocuitoare, a prevederilor Constituției țării privind folosirea limbii materne în administrația de stat, în școli și instituții de cultură.

În fiecare județ vor exista organe de presă proprii, inclusiv în limbă ale naționalităților conlocuitoare.

Organele de partid și de stat locale vor trebui să acorde și în viitor o atenție permanentă îndeplinirii prevederilor Constituției

cu privire la deplina egalitate în drepturi și dezvoltarea frăției dintre oamenii muncii români, maghiari, germani, sârbi și de alte naționalități, pentru afirmarea nestingerită a personalității și aptitudinilor tuturor cetățenilor, indiferent de naționalitate, în slujba înfloririi patriei noastre socialiste.

Activitatea consiliilor populare județene, ca și a celor orașenești și comunale se va desfășura pe baza principiului muncii și conducerii colective, asigurându-se participarea activă a tuturor membrilor acestora la luarea deciziilor și aplicarea lor. O atenție deosebită va trebui acordată promovării în conducerea consiliilor a unor cadre cu pregătire corespunzătoare, cu spirit de inițiativă și experiență politică, care se bucură de prestigiu în rândul maselor. Vor trebui să crească rolul membrilor consiliilor, răspunderea lor în fața cetățenilor, să se intensifice legăturile consiliilor locale cu masele largi de cetățeni.

Noua organizare administrativ-teritorială este menită să asigure creșterea eficienței activității organelor locale, sporirea inițiativității și operativității acestora, îmbunătățirea legăturilor între organele centrale și unitățile de bază, asigurarea unui control mai eficient și a unui sprijin mai competent unităților administrative teritoriale. Se va crea totodată un cadru mai favorabil pentru repartizarea rațională a forțelor de producție, a obiectivelor economice pe teritoriul țării, pentru ridicarea — mai rapidă a unor zone insuficient dezvoltate, pentru desfășurarea în condiții tot mai bune a construcției socialiste din țara noastră.

Aplicarea acestor măsuri va crea condiții pentru antrenarea mai largă a maselor de cetățeni la conducerea treburilor de stat, la rezolvarea problemelor sociale și obștești, va constitui o nouă expresie a largirii democrației noastre socialiste în întreaga viață socială.

VI.

Perfecționarea continuă a formelor și metodelor de organizare și conducere a vieții sociale

O privire retrospectivă asupra drumului parcurs în construcția socialismului confirmă justetea și viabilitatea formelor promovate de partid în conducerea vieții sociale.

Conferința Națională a partidului dezbate un ansamblu de măsuri cu adânc implicății în întreaga dezvoltare economică și socială a patriei noastre. Pentru ca aceste măsuri care se propun ca și cele care au fost deja îndeplinite să dea rezultatele scontate, este necesar să îmbunătățim metodele și stilul de muncă în conducerea generală a societății, să eliminăm tot ceea ce nu mai corespunde cerințelor de dezvoltare a țării.

În acest scop se impune îmbunătățirea metodelor de conducere și îndrumare de către partid a întregii activități economice, politice, sociale, de stat și obștești, începând de la Comitetul Central și organele sale colective, până la organizațiile de bază ale partidului.

Trebuie perfecționată munca organelor de stat, a Marii Adunări Naționale, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri, a organelor locale în vederea ridicării întregii lor activități la nivelul sarcinilor tot mai complexe

ce revin statului nostru în desăvârșirea construcției socialiste.

În același timp este necesar să creăm condițiile organizatorice care să asigure o mai activă participare a organizațiilor obștești, a maselor largi populare la conducerea vieții de stat, corespunzător dezvoltării continue a democrației noastre socialiste.

Perfecționarea muncii organelor de partid, de stat și obștești trebuie să ducă la eliminarea paralelismelor și suprapunerilor existente în prezent, la simplificarea muncii de elaborare a hotărârilor, și la creșterea operativității în desfășurarea lor, la o asemenea repartizare a sarcinilor încât fiecare tovarăș din conducerea partidului să poarte răspunderea directă pentru un domeniu de activitate.

O cerință esențială a îmbunătățirii formelor și metodelor de conducere este aplicarea consecventă a principiului centralismului democratic, care asigură îmbinarea conducerii unitare a întregii activități sociale, cu creșterea atribuțiilor și răspunderilor organelor locale, a unităților economice, cu valorificarea tot mai

deplină a inițiativei creatoare a maselor.

Activitatea tuturor organelor de partid, de stat și obștești trebuie să se bazeze pe principiul muncii colective, una din sursele cele mai importante ale democrației activității partidului, statului și a organizațiilor obștești, ale asigurării justetei hotărârilor, și măsurilor adoptate. Îndeplinirea conducerii colective presupune totodată întărirea continuă a răspunderii personale. Numai dezvoltând răspunderea personală a fiecărui activist pentru domeniul de muncă încredințat, a tuturor membrilor de partid pentru îndeplinirea sarcinilor, numai promovind cu consecvență munca colectivă, organelor și organizațiile de partid, de stat și obștești vor putea ridica nivelul activității lor corespunzător cerințelor actuale.

Întreaga muncă de perfecționare a formelor și metodelor de conducere trebuie să creze condiții pentru promovarea criticii și autocriticii, armă fundamentală de care dispune socialismul pentru dezvoltarea și lichidarea neajunsurilor, pentru îmbinarea energilor poporului în înaintarea pe calea progresului și bunăstă-

rii. Îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce ne revin cere promovarea consecventă a noului, lupta hotărâtă împotriva a ceea ce este vechi și perimat. Dezvoltarea spiritului critic, a atitudinii auto-critice la activități și membrii de partid, la toți oamenii muncii, asigură cunoașterea temeinică a realităților, sesizarea la timp a rămințelor în urmă, a neajunsurilor și greșelilor ce se comit,

crează condiții pentru înlăturarea lor, pentru îmbunătățirea continuă a activității de organizare și conducere în toate domeniile.

Pornind de la aceste considerații generale, supunem dezbaterii și adoptării de către Conferința Națională a partidului o serie de măsuri pentru îmbunătățirea organizării și conducerii activității sociale din țara noastră:

1. Cu privire la îmbunătățirea activității organelor centrale de partid

Procesul de desăvârșire a construcției socialiste, diversificarea vieții economice, științifice și culturale, creșterea complexității problemelor și sarcinilor ce trebuie rezolvate, determină în mod obiectiv, așa cum am mai subliniat, întărirea continuă a rolului Partidului Comunist Român ca forță conducătoare în societate.

Partidul Comunist Român, căruia poporul i-a încredințat mandatul să conducă destinele țării, poartă întreaga răspundere pentru desfășurarea programului înaintării României pe calea progresului și civilizației, pentru construirea cu succes a socialismului și comunismului. Misiunea de a stabili linia generală în problemele fundamentale ale politicii interne și externe, de a elabora programul de dezvoltare a economiei, învățământului, științei, culturii în vederea progresului continuu și rapid al societății noastre socialiste, a creșterii bunăstării oamenilor muncii, conferă congresului — forul suprem al partidului — o importanță deosebită în viața țării, a întregului popor.

Atunci când partidul urmează să hotărască în probleme de mare însemnătate pentru dezvoltarea economică și socială, se convoacă Conferința Națională. Aceasta constituie o expresie a principiilor democratice pe care se întemeiază și se desfășoară activitatea de partid, crează condiții ca întregul partid să se pronunțe asupra modului de rezolvare a sarcinilor complexe ridicate de construirea socialismului. Tocmai având în vedere rolul acestui for, Comitetul Central a considerat necesar să convoace actuala Conferință Națională a partidului, pentru a lua în discuție și adopta hotărârile ce privesc domeniul de mare însemnătate pentru dezvoltarea societății noastre.

În intervalul dintre congrese, rolul principal în conducerea întregii vieți economice și sociale a țării îl are Comitetul Central, Comitetul Central răspunde în fața partidului, a poporului, în fața întregii noastre națiuni pentru orientarea activității în conducerea economiei, a producției materiale — sectorul hotărârilor pentru mersul nostru înainte, a activității ideologice, pentru politica externă și de apărare a patriei, pentru conducerea tuturor sferelor vieții sociale.

În perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea s-a îmbunătățit continuu activitatea Comitetului Central; plenary sale s-au ținut cu regularitate, dezbătând și adoptând hotărârile într-o serie de probleme importante ale muncii de partid, de stat și din alte domenii. Comitetul Executiv, Prezidiul Permanent, Secretariatul, organe colective ale Comitetului Central, au desfășurat o intensă activitate pentru realizarea hotărârilor, a elaborat și îndeplinit măsuri în vederea îmbunătățirii activității în diferite sectoare. A fost aplicat cu consecvență principiul muncii colective, problemele activității de conducere fiind supuse în mod sistematic examinării organelor colective de conducere ale partidului, iar cele mai importante hotărârile s-au dezbătut cu activul, cu toți membrii de partid, cu masele largi de oameni ai muncii, cu întregul popor.

Analizând experiența din ultimul timp trebuie să constatăm însă că în organizarea activității de conducere, în repartizarea sarcinilor între cadrele din conducerea partidului și statului, precum și în organizarea aparatului de partid și de stat există o serie de deficiențe. Astfel, în prezent, pentru unul și același domeniu de activitate, la Comitetul Central al partidului și la Consiliul de Miniștri răspund mai mulți tovarășii din Comitetul Executiv. Sînt numeroase cazuri cînd același problemă se dezbate paralel atât la Consiliul de Miniștri cât și la Comitetul Central. De asemenea, există suprapunereri în organizarea aparatului de partid și de stat; la Comitetul Central al partidului funcționează un aparat paralel cu cel al Consiliului de Miniștri.

Toate acestea conduc la supra-punereri în activitatea cadrelor din conducerea partidului, la o mare risipă de forțe în folosirea activităților din aparatul de partid și

de stat, divizează și slăbesc răspunderea pentru rezolvarea sarcinilor. Întrucît aceleași probleme se pregătesc atât pe linie de partid cât și pe linie de stat, se ajunge la lipsă de operativitate, la încălecare a organelor de conducere și a aparatului cu muncă suplimentară care nu este necesară. De aceea, pentru soluționarea unitară a problemelor de către organele de partid și de stat, pentru simplificarea procesului de pregătire a acestor probleme și creșterea operativității în rezolvarea lor, pentru sporirea răspunderii în muncă este necesar ca de același domeniu de activitate să se ocupe un singur tovarăș, din conducere, atât pe linie de partid, cât și pe linie de stat.

Practica din ultimul timp a arătat că nu toate problemele care se ridică în domeniul activității economice trebuie să fie dezbătute și rezolvate la Comitetul Central al partidului. Este necesar ca aceste probleme să fie rezolvate la Consiliul de Miniștri de către membrii guvernului care răspund de sectoarele respective, urmînd ca în fața Comitetului Central și a organelor sale de conducere să se supună aprobării numai problemele generale ale orientării și îndrumării activității economice; pentru îndeplinirea de către guvern a hotărârilor partidului în domeniul economic poartă răspunderea tovarășii din conducerea partidului care lucrează la Consiliul de Miniștri. În astfel de condiții nu se mai justifică existența unui număr mare de secții economice la Comitetul Central al partidului, care dublează activitatea ministerelor, diminuează rolul și răspunderile miniștrilor și altor cadre din conducerea acestora; în viitor aparatul necesar pentru rezolvarea problemelor activității economice urmează să funcționeze pe lângă Consiliul de Miniștri.

În procesul evoluției societății noastre spre comunism, o importanță tot mai mare dobîndeste gândirea socială, dezvoltarea creației și răspîndirea în mase a concepțiilor noastre despre lume și viață, generalizarea teoretică a practicii sociale, creația artistică și culturală, ridicarea conștiinței maselor, cultivarea idealurilor umaniste ale comunismului. De aceea, activitatea politico-ideologică privește îndeaproape și în mod nemijlocit partidul nostru, Comitetul Central, căpătînd o pondere tot mai mare în întreaga activitate de conducere și îndrumare a vieții sociale.

Pentru îmbunătățirea îndrumării unitare a întregii activități ideologice din țara noastră, pentru atragerea în această muncă a activiștilor de partid și de stat, care lucrează în frontul ideologic, a oamenilor de știință și artiști, pentru asigurarea unei dezbateri profunde a problemelor teoretice, filozofice, culturale și artistice, în vederea înfloririi continue a culturii noastre socialiste, la Comitetul Central al Partidului Comunist Român se va crea o comisie ideologică. Ea va avea sarcina să elaboreze studii și propuneri pentru conducerea partidului. În scopul lichidării paralelismelor existente în prezent, în viitor îndrumarea directă a tuturor instituțiilor ideologice, științifice și culturale va fi făcută de Comitetul Central.

În ultimul timp s-a introdus practica potrivit căreia problemele militare se dezbate și soluționează de către Consiliul Apărării, din care face parte membrii Prezidiului Permanent și miniștrii care conduc sectoarele respective. Avînd în vedere rezultatele pozitive pe care le-a dat o asemenea formă de organizare a activității, considerăm necesar ca și în viitor problemele îndrumării forțelor armate și securității statului să fie rezolvate la Comitetul Central.

În aplicarea politicii externe a partidului și statului apar numeroase probleme a căror soluționare implică intervenția directă a organelor de conducere colectivă ale Comitetului Central. Pe baza experienței acumulate în ultimii ani în acest domeniu, se propune ca toate problemele principale ale politicii externe să fie rezolvate de către Prezidiul Permanent al Comitetului Central.

Ținînd seama de importanța pe care o prezintă formarea unor cadre temeinic pregătite din punct de vedere profesional și politic pentru toate domeniile de activitate, este necesar ca politica de cadre să se desfășoare sub îndrumarea nemijlocită a Comitetului Central. Măsurile de răspundere a ministerelor, a tuturor organelor centrale pentru înfăptuirea politicii de cadre, Comitetul Central trebuie să exercite o activitate permanentă de îndrumare și control, o coordonare unitară a tuturor măsurilor de selecționare, creștere și promovare a cadrelor, corespondență cerințelor diferitelor sectoare ale construcției economice și sociale, intereselor generale ale societății noastre socialiste.

O dată cu îmbunătățirea activității organelor de conducere colectivă ale Comitetului Central se impune perfecționarea și simplificarea organizării aparatului Comitetului Central, căruia îi revine sarcina de a sprijini conducerea partidului în controlul și îndrumarea activității organelor locale de partid, a organelor de stat și a organizațiilor obștești.

2. Cu privire la îmbunătățirea activității Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Stat

În ultimul timp, pe baza indicațiilor Congresului al IX-lea al partidului, s-au adus o serie de îmbunătățiri activității Marii Adunări Naționale. În forul suprem al puterii de stat au fost dezbătute planurile cincinale, planurile și bugetele anuale, alte importante documente și acte normative ale construcției interne, precum și problemele politicii externe a țării. Au devenit mai active comisiile permanente de deputați, care au examinat numeroase proiecte de acte normative, aducîndu-le contribuția la îmbunătățirea lor.

Este necesar să se continue acest proces de perfecționare a activității Marii Adunări Naționale, coresponsător rolului și sarcinilor sporite ce-i revin în societatea noastră. În prezent, o serie de acte normative privind importante probleme ale unor sectoare de stat sînt adoptate mai întîi sub formă de decret, și ulterior sînt supuse dezbaterii Marii Adunări Naționale. Pentru dezvoltarea activității legislative a Marii Adunări Naționale, pentru creșterea rolului deputaților și al comisiilor permanente în această activitate, este necesar ca în viitor actele normative importante să fie de regulă adoptate sub formă de lege și dezbătute ca atare în Marea Adunare Națională.

Trebuie, de asemenea, îmbunătățită în continuare activitatea comisiilor permanente ale Marii Adunări Naționale în așa fel încît acestea să exercite în mai mare măsură decât pînă acum atribuțiile ce le revin, să dezbate și să-și spună părerea asupra proiectelor de lege ce se supun Marii Adunări Naționale, să asculte periodic din partea miniștrilor și a coloraților conducători ai organelor centrale în-

formați privind mersul aplicării legilor în sectoarele de activitate pe care le conduc.

Pentru a realiza perfecționarea necesară în funcționarea Marii Adunări Naționale va trebui introdus sistemul de sesiuni deschise, cu durată mai mare. În care Marea Adunare Națională va lucra fie în plinul său, fie în comisie. Acesta va duce la creșterea rolului Marii Adunări Naționale, organ suprem al puterii de stat, în care deputații, reprezentanții ai poporului, dezbate și hotărâre prin lege asupra celor mai importante probleme ale dezvoltării țării.

În funcție de perfecționarea muncii Marii Adunări Naționale se vor îmbunătăți în mod corespunzător activitatea și metodele de muncă ale Consiliului de Stat. Acesta trebuie să exercite un control mai activ — așa cum prevede Constituția țării — asupra aplicării legilor și hotărârilor Marii Adunări Naționale, activității organelor centrale ale Administrației de stat, Procuraturii și Tribunalului Suprem, asupra hotărârilor organelor de stat locale.

Potrîvit actualului stadiu de dezvoltare a României, dreptul socialist trebuie să ogîndească schimbările profunde economice și social-politice care au avut loc în procesul revoluției și al construcției socialiste. Normele de drept trebuie să consacre și să apere cu ferocitate fundamentale ale poporului nostru, să asigure dezvoltarea avutului obștești, exercitarea drepturilor și libertăților cetățenești. Pe această linie se află în curs de elaborare unele acte normative de bază cum sînt Codul penal, Codul civil, Codul muncii, Codul familiei, precum și acte legislative în domeniul economic și în alte domenii.

3. Perfecționarea activității Consiliului de Miniștri

În ultimii ani activitatea Consiliului de Miniștri în fruntea cărora muncesc numeroase cadre din conducerea partidului, a cunoscut o îmbunătățire continuă, ceea ce a contribuit la perfecționarea diferitelor sectoare ale vieții economice și sociale.

Creșterea rolului Consiliului de Miniștri, organ suprem al administrației de stat, în îndeplinirea politicii partidului îndreptată spre asigurarea progresului mulțimii și a țării, face necesară îmbunătățirea în continuare a activității sale. Măsurile de sporire a atribuțiilor ministerelor, unităților economice, precum și a unităților administrativ-teritoriale dau posibilitatea Consiliului de Miniștri să-și dedice o mai mare parte a activității sale pentru studierea problemelor de perspectivă ale dezvoltării țării, pentru pregătirea hotărârilor ce urmează a fi luate. Îndeosebi în domeniul economic. Totodată, această performanță îmbunătățirea activității de control și îndrumare pe care o desfășoară Consiliul de Miniștri asupra ministerelor și organelor administrației locale de stat. Este necesar ca această activitate să se exercite cu metode mai operative și mai eficiente, simplificîndu-se și reducîndu-se la strictul necesar numărul de dispoziții și instrucțiuni. În acest sens apare necesitatea să se sporească atribuțiile vicepreședinților Consiliului de Miniștri, să li se acorde acestora, în limitele anumitor competențe, dreptul de a decide în problemele curente ale sectorului de care răspund, supunîndu-se dezbaterii în plinul

Consiliului de Miniștri sau al biroului său permanent numai problemele de mare însemnătate sau care privesc colaborarea la coordonarea între mai multe sectoare.

În condițiile cînd unul și același tovarăș se va ocupa de un anumit domeniu de activitate, atât la Comitetul Central al partidului, cât și la Consiliul de Miniștri, este necesar o mai rațională organizare a muncii în cadrul guvernului. Organizarea muncii, repartizarea sarcinilor trebuie astfel realizate încît, potrivit principiului conducerii colective înscris în Constituția țării, fiecare membru al guvernului să răspundă atât pentru sectorul de care se ocupă, cât și pentru activitatea de ansamblu a Consiliului de Miniștri.

Măsurile privind perfecționarea conducerii și planificării muncii naționale, largirea atribuțiilor întreprinderilor și organelor economice fac și posibilă îmbunătățirea tății ministerelor și a celorlalte organizații centrale. Aceasta înseamnă că urmează să creze condiții ca ministerele să conducă cu mai multă eficacitate domeniul de muncă încredințat, să poarte întreaga răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin. Trebuie înălțată practica actuală după care de aceeași problemă se ocupă mai multe miniștri și organizații centrale de stat; de asemenea, este necesar să fie îmbunătățită structura mi-

(Continuare în pag. VIII-a)

RAPORTUL

cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale și la îmbunătățirea organizării administrative teritoriale a României prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

(Urmare din pagina a VII-a)

ministerelor și a celorlalte organe centrale. În general, ministerele economice trebuie să rămână în totalitatea lor până la înfăptuirea tuturor măsurilor în 1970; de-abia atunci vom putea analiza necesitatea de a unifica sau nu unele ministere.

În prezent, o mare parte din activitatea ministerelor și mai ales a organelor centrale de sinteză constă în obținerea și elaborarea de avize asupra diferitelor măsuri ce urmează a fi adoptate. Aceasta diminuează răspunderile, înfrânze nejustificat luarea și aplicarea deciziilor, încurajând tendințele de umflare a aparatului și manifestările de burocratism. O dată cu precizarea clară a răspunderilor fiecărui organ central, este necesar ca între ministere și organele centrale de sinteză să se stabilească relații care să permită creșterea operaționalității în muncă, îmbunătățirea și simplificarea sistemului de elaborare a actelor normative și de rezolvare a diferitelor probleme pe care le ridică activitatea economică și social-culturală. În loc să se lucreze cu scrisori și cu note între ministere să se folosească, deși nu în întregime, direct, cu telefonul. Să folosim experiența câștigată anul acesta, când, înfrânându-se direct, ministrii sau diferite organe au putut soluționa mult mai repede o serie de probleme pentru care înainte le trebuiau luni de zile sau care răzundeau prin scrieri, nerezovalte.

4. Cu privire la activitatea organizațiilor de masă și obștești

Pe măsura înaintării societății noastre pe drumul dezvoltării socialiste, sporește rolul organizațiilor de masă, care aduc o contribuție importantă în mobilizarea oamenilor muncii la înfăptuirea politicii partidului, asigurând participarea organizată a celor ce muncesc la întreaga viață politică, economică și culturală a țării. Manifestarea mai activă a acestor organizații în viața socială depinde de perfecționarea și diversificarea formelor și metodelor lor de muncă, de creșterea funcțiilor și a răspunderii lor în societate.

În condițiile socialismului, fiind statul, exponent al oamenilor muncii, asigură o unitate deplină între interesele celor ce muncesc și cerințele generale ale progresului societății, sindicatelor, ca organizație obștească, trebuie să participe în activitatea ce se desfășoară pe linia organelor de stat, pentru a-și aduce mai direct contribuția la soluționarea problemelor complexe ale construcției economice, sociale și culturale. Îndeosebi a celor care privesc îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale salariaților, precum și elaborarea legislației muncii. Organele sindicale trebuie să-și sporească, de asemenea, atribuțiile în întărirea controlului obște asupra diferitelor sectoare de deservire publică. În vederea satisfacerii în măsură sporită a cerințelor oamenilor muncii. Una din sarcinile deosebit de importante ale sindicatelor în condițiile actuale o constituie munca cultural-educativă pentru dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor, ridicarea necentenității a nivelului de cultură generală, tehnic și economic al oamenilor muncii, organizarea acestor activități recreative-sportive pentru constituirea de salariați.

Participarea nemijlocită a salariaților la activitatea organelor de stat impune luarea unor măsuri organizatorice corespunzătoare. În acest scop se propune ca președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor să aibă dreptul de membru al Consiliului de Miniștri și în această calitate să ia parte la activitatea guvernului.

De asemenea, este necesară îmbunătățirea organizării activității uniunilor sindicalelor pe ramuri de producție, fiind seama de structura ministerelor și organizațiilor economice centrale. Uniunile

ținând seama de sarcinile sporite ale Consiliului de Miniștri se impune reorganizarea Consiliului economic, ca organism de studiere a fenomenelor vieții economice, de elaborare de propuneri și soluții. În activitatea Consiliului economic un loc important trebuie să-l ocupe în viitor controlul asupra înfăptuirii politicii economice generale a partidului și statului, în acest sens el va avea legături cu comisiile economice județene.

În activitatea curentă trebuie stabilite forme de lucru directe între cadrele din conducerea guvernului și cele din conducerea ministerelor, ceea ce va permite îmbunătățirea îndrumării concrete a organelor centrale de către Consiliul de Miniștri. Ministerialele, celelalte organe centrale vor participa activ la pregătirea pentru Consiliul de Miniștri a tuturor problemelor din domeniul lor de activitate.

În funcție de aceste măsuri trebuie îmbunătățită și organizarea aparatului Consiliului de Miniștri, al ministerelor și celorlalte organe centrale. Pentru ca acest aparat să fie alcătuit din specialiști cu o înaltă calificare profesională, este necesar să se asigure o mai mare stabilitate a cadrelor, o mai bună selecționare a lor, aplicând principiul promovării în funcțiile cu caracter permanent, inclusiv în funcțiile de director, director general și secretar general în ministere, după pregătirea de specialitate, experiența, stagiul și rezultatele obținute în munca administrativă de stat.

Tovarăși,

Recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român a analizat problemele formării și educării tinerei generații — viitorul patriei noastre — unul din obiectivele centrale, îndatorire de onoare a partidului și statului, a întregii noastre societăți. Aceasta presupune — așa cum s-a subliniat în plenară — îmbunătățirea coordonării activității partidului și statului, a școlii și familiei, a armatei, a organizațiilor Uniunii Tineretului Comunist și celorlalte organizații de masă în vastă și nobilă acțiune de pregătire a tinereții pentru muncă și viață, pentru formarea și dezvoltarea sa armonioasă, multilaterală.

Ținând seama de faptul că în prezent întreg tineretul țării este cuprins în învățământul de stat, rolul hotărâtor în educarea tinerei generații revine școlii, care dispune de toate posibilitățile pentru a asigura instrucția complexă a tineretului, formarea profilului său politic, moral și spiritual corespunzător cerințelor orânduirii socialiste.

Va trebui, de asemenea, să întărim rolul și răspunderea sindicatelor, instituțiilor de cultură și artă, ale uniunilor de creație, ale presei și radioteleviziunii, care dispun de mijloace adecvate în desfășurarea unor variate activități pentru educarea tinerei generații în spiritul idealurilor socialiste, al tradițiilor de luptă și muncă ale poporului și partidului nostru.

Totodată, trebuie lărgite atribuțiile și sfera preocupărilor Uniunii

5. Cu privire la îmbunătățirea activității organelor locale de partid și de stat

Măsurile cu privire la îmbunătățirea organizării administrative-teritoriale a țării au în vedere sporeirea însemnată a atribuțiilor și răspunderilor organelor de conducere ale județelor, orașelor și comunităților în înfăptuirea hotărârilor partidului și guvernului. De aici decurge necesitatea îmbunătățirii organizării muncii desfășurate de organele locale de partid în exercitarea conducerii și îndrumării întregii activități politice, economice și social-culturale.

În funcție de viitoarea organizarea a unităților administrative-teritoriale, va trebui să se modifice structura organizațiilor teritoriale ale partidului, să fie create comitete de partid județene, orașenești și comunale. În legătură cu rolul sporit în viața de stat al comunelor și orașelor, în toate acestea se vor crea comitete de partid care vor conduce activitatea tuturor organizațiilor de partid din raza comunității sau orașului respectiv.

Îmbunătățirea muncii de conducere pe plan local impune înlăturarea paralelismului și suprapunerilor care se manifestă în prezent în activitatea organelor teritoriale de partid și a sfaturilor populare, asigurarea unei mai bune folosiri a cadrelor din conducerea județelor și orașelor, rezolvarea mai competentă și operativă a tuturor problemelor.

În acest scop, se propune ca primul secretar al Comitetului de partid județean sau orașeneș să poată fi ales în același timp președinte al Consiliului popular județean sau orașeneș. Totodată, în funcție de nevoile concrete, unii secretari și alte cadre de partid vor putea îndeplini și funcții de conducere.

6. Creșterea sarcinilor organizațiilor de partid, a răspunderii fiecărui comunist

Înăptuirea cu succes a măsurilor privind perfecționarea formelor de conducere a economiei, a celorlalte domenii ale vieții sociale necesită

Tineretului Comunist, organizație unică revoluționară a tineretului din țara noastră, să se îmbunătățească conținutul și formele sale de muncă.

În vederea asigurării unei mai bune coordonări și soluționări pe linie de stat și obștească a tuturor problemelor care privesc munca, viața și educația tineretului, este necesar ca primul secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist să fie membru al guvernului, având calitatea de ministru pentru problemele tinereții.

În dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor, un rol de seamă îl au creația literară și artistică, munca de răspundere largă a culturii. Și în acest domeniu avem rezultate bune, activitatea organizațiilor de partid, a instituțiilor de stat și a organizațiilor obștești contribuind la formarea omului nou, cu o personalitate multilaterală, cu o concepție și atitudine înaintată despre lume și viață.

Dezvoltarea în continuare a activității culturale de masă, precum și a creației literare și artistice presupune îmbunătățirea muncii Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, îndeplinirea în mai bune condiții a rolului său de coordonator al întregii activități culturale ce se desfășoară pe tot cuprinsul țării.

Este necesar ca uniunile de creație, care au un rol însemnat în stimularea și orientarea artei și literaturii, să participe mai intens la activitatea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, astfel încât să rezolvare problemelor privind îndrumarea activității de creație să se facă cu contribuția nemijlocită a cadrelor din conducerea uniunilor. În acest scop președinții uniunilor de creație vor fi membri cu drept de vot deliberativ în Biroul executiv al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

De asemenea, pentru a dezvolta colaborarea cu celelalte organizații de masă din conducerea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă vor face parte reprezentanți ai Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, ai Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist.

Înăptuirea măsurilor de îmbunătățire a activității organizațiilor de masă va asigura afirmarea mai largă a acestora în viața societății noastre, o participare mai activă a maselor de oameni ai muncii la rezolvarea treburilor de stat și obștești.

lor organizatorice, oricât de bine ar fi ele concepute, nu constituie în sine o rezolvare efectivă a problemelor.

Fiecare organizație de partid, toți comunistii la locul lor de muncă trebuie să dea dovadă de inițiativă și perseverență, să-și sporească capacitatea de a mobiliza și organiza eforturile maseilor la traducerea în viață a politicii partidului. Organizațiile de partid trebuie să dezvolte la toți comunistii, la cadrele de conducere, conștiința înaltelor răspunderi ce le au față de partid, de popor, să cultive trăsăturile activității militante, receptiv față de ceea ce e înaintat, intransigent față de lipsuri, luptător ferm pentru promovarea noului, pentru înfăptuirea liniei generale a partidului.

Sarcinile de mare răspundere revin organizațiilor de partid din unitățile economice care trebuie să-și îmbunătățească munca de îndrumare și control în activitatea întreprinderilor, în vederea înfăptuirii indicațiilor și măsurilor stabilite de partid și guvern. Secretarii organizațiilor de partid trebuie să ia parte la întreaga activitate a comitetelor de conducere ale întreprinderilor și ale celorlalte unități.

O condiție esențială a îndeplinirii cu succes a sarcinilor ce revin organelor și organizațiilor de partid o constituie dezvoltarea democrației interne de partid. Este necesar să se asigure o participare tot mai activă a comunistilor în toate organele și organizațiile de partid la elaborarea hotărârilor, să sporească contribuția fiecărui membru de partid la rezolvarea sarcinilor. Munca de partid trebuie să capete un tot mai pronunțat caracter obșteșc, organele și organizațiile de partid atrăgând în întreaga lor activitate un larg activ format din cadre cu o bună pregătire politică și profesională.

Îmbunătățirea activității de partid și de stat va duce la apropierea organelor de conducere de unitățile de bază, la întărirea legăturilor partidului cu masele largi populare, la perfecționarea metodelor de conducere în întreaga viață socială, la creșterea spiritului de răspundere, a abnegației cu care activul de partid și de stat, toți comunistii luptă pentru înfăptuirea politicii partidului. Fără îndoială că fiecare activist, fiecare membru al partidului va munci fără preget, în

sectorul care l-a-a încredințat, pentru realizarea mărețelor sarcini care stau astăzi în fața societății românești, pentru întărirea continuă a partidului, a unității sale de monolit, aducându-și astfel contribuția la fâuria bunăstării celor ce muncesc, la mersul tot mai hotărât înainte pe calea luminoasă a socialismului și comunismului.

Tovarăși,

Aplicarea în viață a măsurilor suspuse dezbaterii Conferinței va crea condiții pentru un nou și puternic avânt în dezvoltarea forțelor de producție ale țării, pentru sporirea potențialului material al societății noastre, va intensifica procesul de desăvârșire a construcției noi orânduirii, asigurând progresul multilateral al României socialiste.

Preocupându-se de mersul construcției socialiste în țara sa, de destinele patriei, ducând la bun sfârșit înalta misiune pe care i-a încredințat-o poporul, de a conduce societatea românească spre culmi tot mai înalte de progres și civilizație, Partidul Comunist Român își îndeplinește în același timp și o importantă îndatorire internaționalistă față de cauza generală a socialismului, față de mișcarea comunistă și muncitorească, față de oamenii muncii de pretutindeni.

Linile directoare ale politicii externe a partidului și statului nostru sunt bine cunoscute; ele au fost din nou definite cu toată claritatea în documentele ultimelor sesiuni a Marii Adunări Naționale care a stabilit un amplu program de activitate al României pe plan internațional.

Așa după cum este știut, partidul și statul pun în centrul întregii lor activități internaționale, dezvoltarea colaborării frățești, întărirea prieteniei și alianței de nezdruclinat cu toate țările socialiste, România militază și va milita în continuare cu energie nelășabilă pentru întărirea coeziunii și unității sistemului socialist mondial, a solidarității internaționale a partidelor comuniste și muncitorești, pentru unirea într-un front larg a tuturor forțelor antiimperialiste.

Țara noastră va acționa și în viitor în sprijinul luptei popoarelor pentru apărarea independenței și suveranității naționale, pentru abolirea oricăror forme de așuprire colonială, pentru dezvoltarea și sine stătătoare a tuturor

națiunilor în conformitate cu voința și aspirațiile lor fundamentale.

Sintem convinși că forțele păcii și socialismului, superioare forțelor imperialismului și reacțiunii, acționând unite, vor reuși să apere interesele fundamentale ale popoarelor, să barceze calea războiului, să zădărnicească planurile agresive ale imperialismului, să asigure pacea în lume.

După cum se cunoaște, țara noastră desfășoară o activitate susținută pentru dezvoltarea colaborării multilaterale cu toate statele, indiferent de orânduirea lor socială. La baza relațiilor sale internaționale, țara noastră situează principiile egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne, respectării independenței și suveranității naționale a popoarelor — principii care capătă o tot mai largă adăzire internațională, afirmându-se ca unic mijloc de reglementare a problemelor litigioase, de întărire a colaborării și păcii între popoare.

Militând pentru dezvoltarea multilaterală a patriei sale socialiste, poporul român își va aduce și în viitor contribuția la lupta pentru triumful cauzei socialismului și păcii, a idealurilor de progres social, independență și suveranitate națională, de prietenie și colaborare între popoare, de pace și securitate internațională.

Sintem convinși că Conferința Națională își va exprima adevărată deplină față de propunerile prezentate de Comitetul Central, față de întreaga politică internă și externă a Partidului Comunist Român și a Guvernului Republicii Socialiste România, că întregul popor român va munci neobădit pentru traducerea în viață a hotărârilor Conferinței, pentru înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare multilaterală a patriei, pentru întărirea și înflorirea națiunii noastre socialiste.

Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost subliniat de participanții la Conferință, în numeroase rânduri, prin vui și îndelungate aplauze. La sfârșit, într-o atmosferă de mare însuflețire, întreaga asistență a ovacionat pentru Partidul Comunist Român, pentru politica sa înțeleaptă al cărui singur scop îl constituie progresul societății noastre socialiste, înflorirea națiunii române, a patriei noastre scumpe.

radio cinematografe concerte

Joi, 7 decembrie

PROGRAMUL I
6.00—8.15 Muzică și actualități. 8.25 Moment poetic. 8.30 La microfon, melodia preferată. 9.00 Buletin de știri. 9.30 Matineu literar. 10.00 Muzică populară. 10.10 Curs de limba germană. 10.45 Ansambluri artistice școlare. 11.00 Buletin de știri. 11.03 Cronica economică. 11.30 Din repertoriul orchestrei de coarde Constantin Brăncuș. 11.45 Sfatul medicului. 12.15 Buletin de știri. 12.20 Muzică ușoară. 12.45 Radiojurnal. 13.30 Muzică ușoară. 14.15 Tot înainte. 14.50 Muzică ușoară. 15.00 Buletin de știri. 15.03 Melodii populare. 15.15 Cărți care vă așteaptă. 15.40 Melodii de Edmond Deda. 16.00 Radiojurnal. 16.30 Uzina văzută de aproape. 17.10 Antena tineretului. 18.00 Buletin de știri. 18.03 Cronica economică. 18.50 Piese instrumentale de mare popularitate. 19.00 Radiogazeta de seară. 20.00 Buletin de știri. 20.40 Oameni de seamă. 21.00 Muzică ușoară. 22.00 Radiojurnal. 22.20 Muzică de estradă. 22.50 Intimnitate cu jazz-ul. 24.00 Buletin de știri.

PROGRAMUL II
8.30 Buletin de știri. 8.33 Melodii populare. 9.00 Matineu de operă. 9.45 Muzică ușoară. 10.00 Buletin de știri. 10.30 Biblioteca de literatură română. 10.45 Muzică populară. 11.15 Ochilul magic. 11.40 Rapsodii pentru fanfară. 12.00 Buletin de știri. 12.03 Varietăți muzicale. 12.45 Melodii și flori. 13.00 Muzică ușoară. 13.30 Din țările socialiste. 13.50 Piese instrumentale. 14.00 Radiojurnal. 14.30 Concert de prinț. 15.00 Aril din operete. 15.15 Muzică ușoară. 15.25 Miorița. 16.00 Vechi melodii populare. 16.15 Sfatul medicului. 16.50 Conyorbiri telefonice pe portativ. 17.00 Radiojurnal. 18.00 Cîntă formația Horia Moculescu. 18.10 A 7-a artă. 18.25 Muzică populară. 18.55 Buletin de știri. 19.00 Mari interpreti de operă. 19.30 Curs de limba rusă. 20.00 Concert simfonic. 22.30 Muzică ușoară. 23.00 Radiojurnal. 23.07 Muzică ușoară. 23.20 Pagini din operele. 24.00 Muzică ușoară. 0.55 Buletin de știri.

teatre
Joi, 7 decembrie, orele 19.30: „Olympia” (Abonament seria J).
Simbătă, 9 decembrie, orele 19.30: „Olympia” (Abonament seria B).
Duminică, 10 decembrie, orele 15.30: „Olympia”, iar la orele 19.30: „O întâmplare cu haz” (Abonament seria E).

TEATRUL DE STAT I
Joi, 7 decembrie, orele 19.30: „Sarea-n bucate”, orele 12: „O răz de soare”, iar la orele 15: „Isprăvile lui Perurima”.
Simbătă, 9 decembrie, orele 15: „Sarea-n bucate”, iar la orele 17: „Prietenii Mihael”.
Duminică, 10 decembrie, orele 0.30: „Sarea-n bucate”.

TEATRUL DE MARIONETE
Azi, 7 decembrie, orele 10: „Sarea-n bucate”, orele 12: „O răz de soare”, iar la orele 15: „Isprăvile lui Perurima”.
Simbătă, 9 decembrie, orele 15: „Sarea-n bucate”, iar la orele 17: „Prietenii Mihael”.
Duminică, 10 decembrie, orele 0.30: „Sarea-n bucate”.

MUZEEU REGIONAL ARAD
poate fi vizitat zilnic între orele 10—13 și 17—20 în clădirea Palatului cultural. Lună este închis.
În cadrul muzeului sînt deschise: Expoziția permanentă de istorie veche, Galeria de artă, Expoziția permanentă etnografică: „Arta populară românească din părțile arădene” (la sediu).

Expoziția de informare tehnico-economică a orașului Arad (din str. Floria nr. 6) este deschisă miercuri și vineri, între orele 16 și 19.